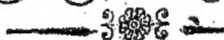
உ

திருவள்ளுவமாலை

திருக்குறள் மூலம்

இவை

புதுவை

பொன்னுசாமி

முதலியாரால்

பரிசோதிப்பித்து

ஸ்ரீமுல்லைவாயில்

அப்பாசாமி

முதலியாரால்

தமது

நீதிசாரவிளக்க

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

சுபகிருது வருஷம் வைகாசிமீ

இங்கிலீஷ் ௵ - ௲ - க௨.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவள்ளுவமாலை.

(அசரீரி)

திருத்தகுதெய்வத்திருவள்ளுவரோ, டு
ருத்தகுநற்பலகையொக்க-விருக்க, வுருத்
திரசன்மனெனவுரைத்துவானி, லொருக்க
வோவென்றதோர்சொல். ❋ ௧ ❋

(நாமகள்)

நாடாமுதனான்மறைநான்முகனாவிற்,
பாடாவிடைப் பாரதம் பகர்ந்தேன் - கூ
டாரை, யெள்ளியவென்றியிலங்கிலைவேன்
மாறபின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கு. ௨

(இறையனார்)

என்றும்புலராதியாணர்நாட்செல்லுகி
னு, நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்றுநீர்மைய

தாய்க் - குன்றாத, செந்தளிர்க்கற்பகத்தின்
தெய்வத்திருமலர்போன், மன்புலவன் வ
ள்ளுவன்வாய்ச்சொல். ※ ௩ ※

(௨)

(உக்கிரப்பெருவழுதியார்)

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்
பொருளா நான்முகத்தோன், றான்மறைந்
து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த - நூன்முறை
யை, வந்திக்கசென்னி வாய்வாழ்த்துக நன்
னெஞ்சஞ், சிந்திக்ககேட்கசெவி. ※ ௪ ※

(கபிலர்)

தினையளவுபோதாச்சிறுபுன்னீர் நீண்ட,
பனையளவுகாட்டும் படித்தால் - மனையள
கு, வள்ளைக்குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனா
ர், வெள்ளைக்குறட்பாவிரி. ※ ௫ ※

(பரணர்)

மாலுங்குறளாய்வளர்ந்திரண்டுமாணடி
யான், ஞாலமுழுதுநயந்தளந்தான் - வாலறி
வின், வள்ளுவருந்தங்குறள்வெண்பாவ
டியால்வையத்தார், உள்ளுவதெல்லாமளந்

தாரோர்ந்து.

(நக்கீரர்)

தானேமுழு துணர்ந்து நண்டமிழின் வெண்குறளா, லானுவறமுதலா வநநான் கு-மேனோருக், கூழிலுணர்ந்தாற்குமொ ழீனீர்முகலுக்கும், வாழியுலகென்றுற்று ※ எ ※

(௩)

(மாமூலனார்)

அறம்பொருளின்பம் வீடென்னுமந் நான்கின், திறந்தெரிந்து செப்பிய தே வை-மறந்தேயும், வள்ளுவனென்பாரே ர்பேதையவன் வாய்ச்சொற், கொள்ளாரறி வுடையார்.. ※ அ ※

(கல்லாடர்)

ஒன்றேபொருளெனின் வேறென்பவே றெனி, னன்றெனவாறுசமயத்தார்-நன் றென, வெப்பாலவருமியையவேவள்ளுவ னார், முப்பான்மொழிந்தமொழி. ※ க ※

(சீத்தலைச்சாத்தனார்)

மும்மலையுமுந்நாடு முந்நதியுமுப்பதி
யு, மும்முரசுமுத்தமிழுமுக்கொடியு - மு
ம்முடியுந், தாமுடையமன்னர் தடமுடி
மேற்றான்றோ; பாமுறைதேர்வள்ளுவர்
முப்பால். ※ ௰ ※

(மருத்துவன்றாமோதரனார்)

சீந்திநீர்க்கண்டந் தெறிசுக்குத் தேன
ளாய், மோந்தபின்யார்க்குந்தலைக்குத்தில் -
சாத்தி, மலைக்குத்துமால்யானைவள்ளுவர்
முப்பாலாற்; றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத்தற்
கு. ※ ௰க ※

(நாகன்றேவனார்.)

தாளார்மலர்ப்பொய்கைதாங்குடைவா
ர்தண்ணீரா, வேளாதொழிதல்வியப்பன்
று - வாளாதாமப்பாலொருபாவைப்பாய்ப
வோவள்ளுவனார், முப்பான்மொழிமூழ்
குவார். ※ ௰உ ※

(அரிசிற்கிழார்.)

பரந்தபொருளெல்லாம் பாரறியவேறு,
தெரிந்து திறந்தொறுஞ்சேரச் - சுருங்கிய,
சொல்லால்விரித்துப் பொருள் விளங்கச்
சொல்லுதல், வல்லாரார்வள்ளுவரல்லால்.

(பொன்முடியார்)

கானின்றதொங்கலாய் காசிபனார் தந்த
துமுன், கூநின்றளந்தகுறளொன்பா - னான்
முறையான், வானின்று மண்ணின்றளந்த
தேவன்வள்ளுவனார், தாநின்றளந்தகுறள். ※௰௮

(கோதமனார்.)

ஆற்றலழியுமென்றந்தணர்கண்மறை
யைப், போற்றியுரைத்தேட்டின்புறத்தெ
ழுதா - ரேட்டெழுதி, வல்லுநரும் வல்லா
ரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச், சொல்லிடி
னுமாற்றல்சோர்வின்று. ※௰௯※

(நத்தத்தனார்.)

ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பதருங் குறளும், பாயிரத்தினோடு பகர்ந்ததற்பின் - போயொருத்தர், வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னுதமிழ்ப்புலவ, ராய்க்கேட்கவீற்றிருக்கலாம். * ௰௫ *

(முசையனார்ச்சிறுகருந் தும்பியார்.)

உள்ளுத லுள்ளியுரைத்த லுரைத்தனர், தெள்ளுதலன்றேசெயற்பால - வள்ளுவனார், முப்பாலின்மிக்க மொழியுண்டெனப்பகர்வா, ரொப்பாவலரினுமில். * ௰௬ *

(ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.)

சாற்றியபல்கலையுந்தப்பாவருமறையும், போற்றியுரைத்தபொருளெல்லாந் - தோற்றவே, முப்பான்மொழிந்தமுதற்பாவலரொப்பா, ரொப்பாவலரினுமில். * ௰௭ *

(கீரந்தையார்.)

தப்பாமுதற்பாவா றாமண்டபாடலினால், முப்பாலினாற்பான் மொழிந்தவர் - எப்பாலும், வைவைத்தகூர்வேல்வழுதிமனமகிழத், தெய்வத்திருவள்ளுவர். * ௰௮ *

(சிறுமேதாவியார்.)

ஒன்றொன்றுடாயிர நான்கு விரங்குறு,

ள்ளுவர்வாய்மொழிமாண்பு. * உ௪ *

(எறிச்சலூர் மலாடனார்.)

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்
றே தூய துறவறமொன் றூழாக - வாய வற
த்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தா
ரன்றே, திறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்
து. * உ௫ *

(போக்கியார்.)

அரசியலையைந் தமைச்சியலீரைந், துரு
வல் லரணிரண்டொன் றொண்கூ - ழிருவி
ய,றிண்படை நட்புப் பதினேழ்குடி பதின்
மூன்,றெண்பொருளேழா மிவை. * உ௬ *

(மோசிகீரனார்.)

ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பாலடுத்
தன்பு,பூண்டா லிருபாலோ ராறாக - மாண்
பாய,காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக்கட்
டுரைத்தார், நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணா

ஞர்.

ஐயா றாறா றுடமதிகார மூன்றுமா, மெய்
யாயவேதப்பொருள் விளங்கப் - பொய்
யாது, தந்தா னுலகிற்குத்தான் வள்ளுவனா
கியந்தாமரைமேலயன். ※ ௰௯ ※

(௬)

நாலாய முப்பத்து மூன்றென்ற நாம் - கூறி
பொரு,ளெள்ளிலெழுபதிருபதிற் றைந்தி
ன்பம், வள்ளுவர்சொன்னவகை. ※ உ௰ ※

(நல்கூர்வேள்வியார்.)

உப்பக்கநோக்கியுபகேசிதோண்மணந்
தா, னுத்தரமாமதுரைக்கச்சென்ப - இ
ப்பக்க, மாதானுபங்கிமறுவில்புலச்செந்நா
ப், போதார்புனற்கூடற்கச்சு. ※ உக

(தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.)

அறநான்கறிபொருளேழொன்றுகாம
த், திறமூன்றெனப்பகுதிசெய்து - பெறல
ரிய, நாலுமொழிந்தபெருநாவலரோதன்கு
ணர்வார், போலுமொழிந்தபொருள். உஉ

(வெள்ளிவீதியார்.)

செய்யாமொழிக்குந் திருவள்ளுவர்மொ ழிந்த, பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா, வதற்குரிய ரந்தண ரேயாராயினேனை, யிதற்குரியரல்லாதாரில். ❋ ௨௫ ❋

(மாங்குடிமருதனார்.)

ஓதற்கெளிதாயுணர்தற்கரிதாகி, வேதப் பொருளாய்மிகவிளங்கித்-தீதற்றோ, ருள்ளுதொறுள்ளுதொ றுள்ளமுருக்குமே,வ

(அ)

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.)

எல்லாப்பொருளுமிதன்பாலுளவிதன் பா, லில்லாதவெப்பொருளுமில்லையாற்- சொல்லாற், பரந்தபாவாலென்பயன்வள் ளுவனார், சுரந்தபாவையத்துணை. ❋ ௨௧ ❋

(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.)

எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச், செப்பியவள்ளுவர்தாஞ்செப்பவரு - முப் பாற்குப், பாரதஞ்சீராமகதைமனுப்பண் டைமறை, நேர்வனமற்றில்லைநிகர். ※ ௧௦ ※

(உருத்திரசன்மகண்ணர்.)

மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய் வைத், துணச்சுரக்குந் தாய்முலையொண் பால் - பிணக்கிலா, வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க், காய்தொறு மூறுமறிவு. ※ ௧௧ ※

(பெருஞ்சித்தனார்.)

ஏதமில்வள்ளுவ ரின்குறள்வெண்பாவி னு, லோதியவொண்பொருளெல்லா - மு னாத்ததனாற், குதவிழ்தார் மாறதாயேத மைப்பயந்த, வேதமேமேதக்கன. ※ ௧௨ ※

(நரிவெரூஉத்தலையார்.)

இன்பம்பொருளறம் வீடென்னு நான்கீ
தான்று, முன்பறியச்சொன்ன முதுமொ
ழிநூன் - மன்பதைகட், குள்ளவரிதென்ற
வைவள்ளுவருலகங், கொள்ளமொழிந்தார்
குறள். - - - ***௧௩***

(மதுரைத்தமிழாசிரியர்செங்குன்றூர்
கிழார்.)

புலவர்திருவள்ளுவரன்றிப்பூமேற், சில
வர்புலவரெனச்செப்பல் - நிலவு, பிறங்கொ
ளிமாலைக்கும்பெயர்மாலைமற்றுங், கறங்கி
ருண்மாலைக்கும்பெயர். - ***௧௪***

(மதுரையறுவைவாணிகனிளவேட்டனார்.)

இன்பமுந்துன்பமு மென்னுமிவையி
ரண்டு, மன்பதைக்கெல்லாமனமகிழ - வன்
பொழியா, துள்ளியுணரவுரைத்தாரேயோ
துசீர், வள்ளுவர்வாய்மொழிவாய்ந்து ***௧௫***

(கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.)

பூவிற்குத்தாமரையேபொன்னுக்குச்சாம்
பூநதம், மாவிற்கருமுனியாயானைக்கமர
ரும்ப, தேவிற்றிருமாலெனச்சிறந்ததென்
பவே, பாவிற்குவள்ளுவர்வெண்பா. ***௧௬***

(மதுரைப்பெருமருதனார்.)

அறமுப்பத்தெட்டுப் பொருளெழுபதின்பத், திறமிருபத்தைந்தாற் றெளிய முறைமையால், வேதவிழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனா, ரோதவழுக்கற்ற துலகு.

※ ௧௭ ※

(கோவூர்க்கிழார்.)

அறமுதனான்கு மகலிடத்தோரெல்லாந், திறமுறத்தேர்ந்து தெளியக் - குறள்வெண்பாப், பன்னியவள்ளுவனார் பான்முறைநேரொவ்வாதே, முன்னைமுதுவோர்மொழி.

※ ௧௮ ※

(உறையூர் முதுகூற்றனார்.)

தேவிற்சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண், பாவிற்சிறந்திடும் யாப்பகரார் - நாவிற், குயிலினிலைச்சொற்சுவையோர்கில்

லைமற்றுஞ், செயலில்லையென்னுந் திரு. ❋

(இழிகட்பெருங் கண்ணனார்.)

இம்மைமறுமையிரண்டு மெழுமைக்கு
ஞ், செம்மைநெறியின் றெளிவுபெற - மும்
மையின், விடவற்றினன்கில்விதிவழங்க
வள்ளுவனார், பாடினரின் குறள்வெண்பா.

(யக)

(செயிர்க்காவிரியார்மகனார்சாத்தனார்.)

ஆவனவுமாகாதனவுமறிவுடையார், யா
வரும்வல்லாரொடுத்தியம்பத் - தேவர், திரு
வள்ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவேசெய்வார்,
பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார். ❋ ௪௧ ❋

(செயலூர்க்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.)

வேதப்பொருளை விரகால்விரித்துலகோ,
ரோதத்தமிழா லுரைசெய்தா - ராதலா, லு
ள்ளுநருள்ளும் பொருளொல்லாமுண்டெ
ன்ப, வள்ளுவர்வாய்மொழிமாட்டு ❋ ௪௨ ❋

(வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.)

ஆரியமுஞ்செந்தமிழு மாராய்ந்திதனி
னிது, சீரியதென்றொன்றைச்செப்பரிதா -

லாரியம், வேதமுடைத் துத்தமிழ் திருவள்
ளுவனு,ரோதுகுறட்பாவுடைத்து. ※சா※
(களத்தூர்கிழார்)
ஒருவரிருகுறண்முப்பாலினேதுந், தரு
மமுதகுனுஞ்சாது - மருமறைகளேந்து
ஞ் சமயந்நூல்லாறுநம் வள்ளுவனுர், புந்தி
மொழிந்தபொருள். ※சசு※
(நச்சுமனுர்)
எழுத்தசைசீரடிசொற்பொருள்யாப்பு

(ய௨)

வழுக்கில்வனப் பணிவண்ணை - மிழுக்கின்
றி,யென்றெவர்செய்தனவெல்லாமியம்பி
ன,வின்றிவரின்குறள்வெண்பா. ※சரு※
(அக்காரக்கனிநச்சுமனுர்)
சலநிரம்பித்தாண்டற்கினிதாகிக்கண்ணி,
னிலநிரம்பு நீர்மைத்தெனினும் - தொலை
விலா, வானார்மதியந்தனர்குண்டோவள்
ளுவர்முப்,பாலனையத்தினைபயன் ※சஅ※
(நப்பாலத்தனார்)
அறந்தகளியான்ற பொருடிரியின்புசி
றந்தநெய்செஞ்சொற்றீத்தண்டு - குறம்

யாவால், வள்ளுவனாற்றிறனார்வையத்து வாழ்வார்க,ளுள்ளி ணீக்குமவிளக்கு.

(குலபதிநாயனார்)

உள்ளக்கமலமலர்த்தி யுளத்துள்ள, தள்ளற்கரியவிருடன்றதலால் - வள்ளுவனார், வெள்ளைக்குறட்பாவும் வெங்கதிருமொக்குமெனக், கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு. ※ ௪௮ ※

(தேனீச்குடிக்கிழார்.)

பொய்ப்பாலபொய்யேயாய்ப்போயின பொய்யல்லாத, மெய்ப்பாலமெய்யாய்வி

ளங்கினவே - முப்பாலிற், றெய்வத்திருவள்ளுவர்செப்பியகுறளால், வையத்துவாழ்வார்மனத்து. ※ ௪௯ ※

(கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்,)

- அறனறிந்தேமான்ற பொருளறிந்தேமின்பின், திறனறிந்தேம் வீடுதெளிந்தேம்-மறமெறிந்த, வாளார்நெடுமாற வள்ளுவனார்தம்வாயாற், கேளாதனவெல்லாங் கேட்டு. ※ ௫௰ ※

(கவுணியனார்.)

சிந்தைக்கினியசெவிக்கினியவாய்க்கினி
ய, வந்தவிருவினைக்குமாமருந்து - முந்தி
ய, நன்னெறிநாமறியநாப்புலமைவள்ளு
வனார், பன்னியவின்குறள்வெண்பா. ※ ௫௧

(மதுரைப்பாலாசிரியனார்.)

வெள்ளிவியாழம விளங்கிரவிவெண்டி
ங்கள், பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் -
தெள்ளிய, வள்ளுவனின்குறள்வெண்பாவகி
லத்தோர், உள்ளிருணீக்குமொளி. ※ ௫௨ ※

(ஆலங்குடிவங்கனார்.)

வள்ளுவர்பாட்டின் வளமுரைக்கின் வா
ய்மடுக்குந், தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு

மொவ்வாதாற் - றெள்ளமுத, முண்டறிவா
ர்தேவருலகடையவுண்ணுமால், வண்டமி
ழினமுப்பான்மகிழ்ந்து. ※ ௫௩ ※

திருவள்ளுவமாலை முற்றிற்று.

திருவள்ளுவநாயனார்

குறள்

முதல். அதிகாரம். அறத்துப்பால்

பாயிரம். கடவுள்வாழ்த்து.

அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி
பகவன்முதற்றேயுலகு. க

கற்றதனாலாயபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றாடொழாஅரெனின். ௨
மலர்மிசையேகினான்மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசைநீடுவாழ்வார். ௩
வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடிசேர்ந்
தார்க்கு, யாண்டுமிடும்பையில. ௪
இருள்சேரிருவினையுஞ்சேராவிறைவன்
பொருள்சேர்புகழ்புரிந்தார்மாட்டு. ௫
பொறிவாயிலைந்தவித்தான் பொய்தீரொழு
க்க, நெறிநின்றார்நீடுவாழ்வார். ௬
தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க்
கல்லால், மனக்கவலைமாற்றலரிது. ௭
அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க்கல்
லாற், பிறவாழிநீந்தலரிது. ௮
கோளில்பொறியிற்குணமிலவேயெண்குண
த்தான், றாளைவணங்காத்தலை. ௯
பிறவிப்பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா
ரிறைவனடிசேராதார். ௰

வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலாற்
றானமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று. ௧
துப்பார்க்குத்துப்பாயதுப்பாக்கித்துப்பா
ர்க்குத், துப்பாயதூஉமழை. ௨
விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர்வியனுல
கத், துண்ணின்றுடற்றும்பசி. ௩
ஏரினுழாஅருழவர்புயலென்னும்
வாரிவளங்குன்றிக்கால். ௪
கெடுப்பதூஉங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்
றாங்கே, யெடுப்பதூஉமெல்லாமழை. ௫
விசும்பிற்றுளிவீழினல்லான்மற்றாங்கே
பசும்புற்றலைகாண்பரிது. ௬

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்
தெழிலி, தானல்காதாகிவிடின். ௭
சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமேல்வானோர்க்குமீண்டு. ௮
தானந்தவமிரண்டுந்தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின். ௯
நீரின்றமையாதுலகெனின்யார்யார்க்கும்
வானின்றமையாதொழுக்கு. ௰

௩ம். அதி. நீத்தார்பெருமை. ௩

ஒழுக்கத்துநீத்தார்பெருமைவிழுப்பத்து
வேண்டும்பனுவற்றுணிவு. ௧
துறந்தார்பெருமைதுணைக்கூறின்வையத்
திறந்தாரையெண்ணிக்கொண்டற்று. ௨
இருமைவகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார்
பெருமைபிறங்கிற்றுலகு. ௩
உரனென்னுந்தோட்டியானோரைந்துங்கா
ப்பான், வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வி
த்து. ௪

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்புளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங்கரி. ரு

செயற்கரிய செய்வார்பெரியர்சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலாதார். ௬

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்
தின், வகைதெரிவான்கட்டே யுலகு. ௭

நிறைமொழிமாந்தர்பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டிவிடும். அ

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்தலரிது. ௯

அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்
குஞ், செந்தண்மை பூண்டொழுகலான். ௰

சு ௪ம். அதி. அறன்வலியுறுத்தல்.

சிறப்பீனுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூஉங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு. ௧

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனை
மறத்தலினூங்கில்லைகேடு. ௨

ஒல்லும்வகையாலறவினையோவாதே
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல். ௩

மனத்துக்கண்மாசிலனாதலனைத்தற
னாகுலநீரபிற. ௪

அழுக்காறு அவாவெகுளி யின்னாச் சொனா
ன்கு, மிழுக்காவியன்றதறம். ௫

அன்றறிவாமென்னாதறஞ்செய்கமற்றது
பொன்றுங்காற்பொன்றாத்துணை. ௬

அறத்தாறிதுவெனவேண்டாசிவிகை
பொறுத்தானோடூர்ந்தானிடை. ௭

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொரு
வன், வாழ்நாள்வழியடைக்குங்கல். ௮

அறத்தான்வருவதேயின்பமற்றெல்லாம்
புறத்தபுகழுமில. ௯

செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்
குயற்பாலதோரும்பழி. ௰

இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்
க்கு, நல்லாற்றி னின்ற துணை. க

துறந்தார்க்குந் துவ்வாதவர்க்கு மிறந்தார்
க்கு, மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. உ

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க று
னென்றாங், கைம்புலத்தா றோம்பறலை. ௩

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்
கை, வழியெஞ்சலெஞ்ஞான்று மில். ௪

அன்புமறனுமுடைத்தாயினில்வாழ்க்கை
பண்பும்பயனுமது ௫

அறத்தாற்றினில்வாழ்க்கை யாற்றிற்புறத்தா
ற்றிற், போஒய்ப்பெறுவதெவன். ௬

இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்
பான். முயல்வாருளெல்லாந் தலை. எ

ஆற்றினொழுக்கியறனிழுக்காவில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மையுடைத்து. அ

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃ
தும், பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. ௯
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானு
றையுந், தெய்வத்துள் வைக்கப்படும். ௰

அதி. ௫.

௬. அதி. வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற்கொண்
டான்,வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. ௧
மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். ௨
இல்லதெ னில்லவள் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவள் மாணாக் கடை. ௩
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பெ
ன்னுந், திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௪
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெ
ழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௫
தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகை
சான்ற, சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை. ௭

பெற்றாற்பெறிற்பெறுவர்பெண்டிர்பெரு
ஞ்சிறப்புப், புத்தேளிர்வாழுமுலகு. ௮

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க்கில்லை யிகழ்வார்
முன், னேறுபோற்பீடுநடை. ௯

மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத
ன்னன்கலநன்மக்கட்பேறு. ௰

௭ம், அதி. புதல்வரைப்பெறுதல். ௭

பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லையறிவறிந்த

மக்கட்பேறல்லபிற. க

எழுபிறப்புந்தீயவைதீண்டாபழிபிறங்காப்
பண்புடைமக்கட்பெறின். உ

தம்பொருளென்பதம்மக்களவர்பொரு
டந்தம்வினையான்வரும். ௩

அமிழ்தினுமாற்றவினிதேதம்மக்கள்
சிறுகையளாவியகூழ். ௪

மக்கண்மெய்தீண்டலுடற்கின்பமற்றவர்
சொற்கேட்டலின்பஞ்செவிக்கு. ௫

குழலினிதியாழினிதென்பதம்மக்கண்
மழலைச்சொற்கேளாதவர். ௬

தந்தைமகற்காற்றுநன்றியவையத்து
முந்தியிருப்பச்செயல். ௭

தம்மிற்றம்மக்களறிவுடைமைமாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது. ௮

ஈன்றபொழுதிற்பெரிதுவக்குந்தன்மக
னைச்சான்றோனெனக்கேட்டதாய். ௯

மகன்றந்தைக்காற்றுமுதவியிவன்றந்தை
யென்னோற்றான்கொல்லெனுஞ்சொல். ௰

அன்பிற்குமுண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வ
லர், புன்கணீர்பூசறரும். ௧

அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடையா
ரென்புமுரியர்பிறர்க்கு. ௨

அன்போடியைந்தவழக்கென்பவாருயிர்க்
கென்போடியைந்ததொடர்பு. ௩

அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனு
நண்பென்னுநாடாச்சிறப்பு. ௪

அன்புற்றமர்ந்தவழக்கென்பவையகத்
தின்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பு. ௫

அறத்திற்கேயன்புசார்பென்பவறியார்
மறத்திற்குமஃதேதுணை. ௬

என்பிலதனைவெயிற்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம். ௭

அன்பகத்தில்லா வுயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்
கண், வற்றன்மரந்தளிர்த்தற்று. ௮

புறத்து றுப்பெல்லா மெவன்செய்யும்யாக்
கை, யகத்துறுப்பன்பிலவர்க்கு. ௯

அன்பின்வழிய துயிர்நிலையஃதிலார்க்
கென்புதோல்போர்த்தவுடம்பு. ௰

௯ம். அதி. விருந்தோம்பல். ௯

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்
தோம்பி, வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு.

விருந்துபுறத்ததாத்தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும்வேண்டற்பாற்றன்று. ௨

வருவிருந்துவைகலு மோம்புவான் வாழ்க்
கைபருவந்துபாழ்படுதலின்று. ௩

அகனமர்ந்துசெய்யாளுறையுமுகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில். ௪

வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்
தோம்பி, மிச்சின்மிசைவான்புலம். ௫

செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்துபார்த்திரு

ப்பா, னல்விருந் துவானத்தவர்க்கு. ௬
இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லைவிருந்
தின், றுணைத்துணை வேள்விப்பயன். ௭
பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்
தோம்பி, வேள்வி தலைப்படாதார். ௮
உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்பலோம்
பா, மடமை மடவார் கணுண்டு. ௯
மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. ௰

௰ம். அதி. இனியவைகூறல்.

இன்சொலா லீரமளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச்சொல். ௧
அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். ௨
முகத்தா னமர்ந் தினிது நோக்கியகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம். ௩
துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மா
ட்டு, மின்புறூஉ மின்சொலவர்க்கு. ௪
பணிவுடைய னின்சொல னாதலொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. ௫

அல்லவைதேயவறம்பெருகுநல்லவை
நாடியினியசொலின். ௬
நயனீன்றுநன்றிபயக்கும்பயனீன்று
பண்பிற்றலைப்பிரியாச்சொல். ௭
சிறுமையுணீங்கியவின்சொன்மறுமையு
மிம்மையுமின்பந்தரும். ௮
இன்சொலினிதீன்றல் காண்பானெவன்கொ
லோ,வன்சொல்வழங்குவது. ௯
இனியவுளவாகவின்னாதகூறல்
கனியிருப்பக்காய்கவர்ந்தற்று. ௰
அ௰.

௰௧. அதி. செய்ந்நன்றியறிதல். ௰௧

செய்யாமற்செய்தவுதவிக்குவையகமும்
வானகமுமாற்றலரிது. ௧
காலத்தினாற்செய்தநன்றிசிறிதெனினு
ஞாலத்தின்மாணப்பெரிது. ௨
பயன்றூக்காச்செய்தவுதவிநயன்றூக்கி
னன்மைகடலிற்பெரிது. ௩
தினைத்துணைநன்றிசெயினும்பனைத்துணை
யாக்கொள்வர்பயன்றெரிவார். ௪

உதவிவரைத்தன்றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார்சால்பின்வரைத்து. ௫

மறவற்கமாசற்றார்கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட்டுப்பாயார்நட்பு ௬
எழுமையெழுபிறப்புமுள்ளுவர்தங்கண்
விழுமந்துடைத்தவர்நட்பு. ௭
நன்றிமறப்பதுநன்றன்றுநன்றல்ல
தன்றேமறப்பதுநன்று. ௮
கொன்றன்னவின்னாசெயினுமவர்செய்த
வொன்றுநன்றுள்ளக்கெடும். ௯
எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வி
ல்லைச்செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு. ௰

௰௨ ௰௨ம். அதி. நடுவுநிலைமை.

தகுதியெனவொன்றுநன்றேபகுதியாற்
பாற்பட்டொழுகப்பெறின். ௧
செப்பமுடையவனாக்கஞ்சிதைவின்றி
யெச்சத்திற்கேமாப்புடைத்து ௨

நன்றேதரினுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல். ௩

தக்கார்தகவிலரென்பதவரவ
ரெச்சத்தாற்காணப்படும். ௪

கேடும்பெருக்கமுமில்லல்லநெஞ்சத்துக்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி. ௫

கெடுவல்யானென்பதறிகதன்னெஞ்ச
நடுவொரீஇயல்லசெயின். ௬

கெடுவாகவையாதுலகநடுவாக
நன்றிக்கட்டங்கியான்றாழ்வு. ௭

சமன்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்
தொருபாற்கோடாமைசான்றோர்க்கணி. ௮

சொற்கோட்டமில்லதுசெப்பமொருதலை
யாவுட்கோட்டமின்மைபெறின். ௯

வாணிகஞ்செய்வார்க்குவாணிகம்பேணிப்
பிறவுந்தமபோற்செயின். ௰

௰௩ம். அதி: அடக்கமுடைமை. ௰௩

அடக்கமமரருளுய்க்குமடங்காமை
யாரிருளுய்த்துவிடும். ௧

காக்கபொருளாவடக்கத்தையாக்க
மதனினூஉங்கில்லையுயிர்க்கு. ௨

செறிவறிந்துசீர்மைபயக்குமறிவறிந்
தாற்றினடங்கப்பெறின். ௩

நிலையிற்றிரியாதடங்கியான்றோற்ற
மலையினுமாணப்பெரிது. ௪

எல்லார்க்குநன்றாம்பணிதலவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கேசெல்வந்தகைத்து. ௫

ஒருமையுளாமைபோலைந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்புடைத்து. ௬

யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு. ௭

ஒன்றானுந்தீச்சொற்பொருட்பயனுண்டா
யினன்றாகாதாகிவிடும். ௮

தீயினாற்சுட்டபுணுள்ளாறுமாறாதே
நாவினாற்சுட்டவடு. ௯

கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான்செவ்
வியறம்பார்க்குமாற்றினுழைந்து. ௰

௰௪ வசம். அதி. ஒழுக்கமுடைமை.

ஒழுக்கம்விழுப்பந்தரலானொழுக்க
முயிரினுமோம்பப்படும். ௧

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்
தோம்பித்,தேரினுமஃதே துணை. ௨

ஒழுக்கமுடைமைகுடிமையிழுக்க
மிழிந்தபிறப்பாய்விடும். ௩

மறப்பினுமோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்
பான்,பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும். ௪

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன்றில்லை
யொழுக்கமிலான்கணுயர்வு. ௫

ஒழுக்கத்தினொல்காருரவோரிழுக்கத்தி
னேதம்படுபாக்கறிந்து. ௬

ஒழுக்கத்தினெய்துவர் மேன்மையிழுக்கத்தி
னெய்துவரெய்தாப்பழி. ௭

நன்றிக்குவித்தாகுநல்லொழுக்கந்தீயொழு
க்க, மென்றுமிடும்பைதரும். ௮

ஒழுக்கமுடையவர்க்கொல்லாவேதிய
வழுக்கியும்வாயாற்சொலல். ௯

உலகத்தோடொட்டவொழுகல்பலகற்று
கல்லாரறிவிலாதார். ௰

௱௫ம். அதி. பிறனில்விழையாமை. ௱௫

பிறன்பொருளாட்பெட்டொழுகும்பேதை
மைஞாலத், தறம்பொருள் கண்டார்கணில்.
அறன்கடைநின்றாருளெல்லாம்பிறன்கடை
நின்றாரிற்பேதையாரில். ௨
விளிந்தாரின்வேறல்லர் மன்றதெளிந்தாரிற்
றீமைபுரிந்தொழுகுவார். ௩
எனைத்துணைய ராயினுமென்னாந் தினைத்து
ணையுந், தேரான்பிறனில்புகல். ௪
எளிதெனவில்லிறப்பானெய்து மெஞ்ஞா
ன்றும், விளியாதுநிற்கும்பழி, ௫
பகைபாவமச்சம்பழியெனநான்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்கண். ௬

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனிய
லாள், பெண்மை நயவா தவன். ௭
பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்
றோர்க், கறனொன்றோ வான்றவொழுக்கு. ௮
நலக்குரியார் யாரெனி னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியாள் தோடோயா தார். ௯
அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரை
யாள், பெண்மை நயவாமை நன்று. ௰

௧௱ரு௰.

௰௬ அதிகாரம். அறம். பொறையுடைமை.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. ௧
பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. ௨
இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மை
யுள், வன்மை மடவார்ப் பொறை. ௩
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொ
றையுடைமை, போற்றி யொழுகப் படும். ௪

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.
ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தா
ர்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ். ௬
திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. ௭
மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியால் வென்று விடல். ௮
துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர். ௯
உண்ணாது நோற்பார் பெரிய ரிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின். ௰

௰௭ம். அதி. அழுக்காறாமை. ௱௭

ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்
சத், தழுக்கா றிலாத வியல்பு. ௧
விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்
டு, மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். ௨

அறனாக்கம்வேண்டாதானென்பான்பிறனாக்
கம்பேணாதழுக்கறுப்பான். ௩

அழுக்காற்றினல்லவை செய்யாரிழுக்காற்றி
னேதம்படுபாக்கறிந்து. ௪

அழுக்காறுடையார்க்கதுசாலுமொன்னார்
வழுக்கியுங்கேடீன்பது. ௫

கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமுடுப்பதூ
உமுண்பதூஉமின்றிக்கெடும். ௬

அவ்வித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவ
டவ்வையைக்காட்டிவிடும். ௭

அழுக்காறெனவொருபாவிதிருச்செற்றுத்
தீயுழியுய்த்துவிடும். ௮

அவ்வியநெஞ்சத்தானாக்கமுஞ்செவ்வியான்
கேடுநினைக்கப்படும். ௯

அழுக்கற்றகன்றாருமில்லையஃதிலார்
பெருக்கத்திற்றீர்ந்தாருமில். ௰

நடுவின்றிநன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொ
ன்றிக்குற்றமுமாங்கேதரும். ௧

படுபயன்வெஃகிப்பழிப்படுவசெய்யார்
நடுவன்மைநாணுபவர். ௨

சிற்றின்பம்வெஃகியறனல்லசெய்யாரே
மற்றின்பம்வேண்டுபவர். ௩

இலமென்றுவெஃகுதல் செய்யார்புலம்வெ
ன்றபுன்மையில்காட்சியவர். ௪

அஃகியகன்றவறிவென்னாம்யார்மாட்டும்
வெஃகிவெறியசெயின். ௫

அருள்வெஃகியாற்றின்கணின்றான்பொருள்
வெஃகிப்பொல்லாதசூழக்கெடும். ௬

வேண்டற்கவெஃகியாமாக்கம்விளைவயின்
மாண்டற்கரிதாம்பயன். ௭

அஃகாமைசெல்வத்திற் கியாதெனின்வெஃ
காமைவேண்டும்பிறன்கைப்பொருள். ௮
அறனறிந் தவெஃகாவறிவுடையார்ச்சேருந்
திறனறிந்தாங்கேதிரு. ௯
இறலீனுமெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமையென்னுஞ்செருக்கு. ௰

௰௯ம். அதி. புறங்கூறாமை. [illegible]

அறங்கூறானல்லசெயினுமொருவன்
புறங்கூறானென்றலினிது. ௧
அறனழீஇயல்லவைசெய்தலிற்றீதே
புறனழீஇப்பொய்த்துநகை. ௨
புறங்கூறிப்பொய்த்துயிர்வாழ்தலிற்சாத
லறங்கூறுமாக்கந்தரும். ௩
கண்ணின்றுகண்ணறச் சொல்லினுஞ்சொல
ற்கமுன்னின்றுபின்னோக்காச்சொல். ௪
அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தா னன்மைபுறஞ்
சொல்லும்புன்மையாற்காணப்படும். ௫
பிறன்பழிகூறுவான் றன்பழியுள்ளுந்
திறன்றெரிந்துகூறப்படும். ௬
பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப் பிரிப்பர்நகச்சொல்

வி, நட்பாடறேற்றாதவர். ௭
துன்னியார்குற்றமுந்தூற்றுமரபினா
ரென்னைகொலேதிலார்மாட்டு. ௮
அறனோக்கியாற்றுங்கொல் வையம்புறனோ
க்கிப், புன்சொலுரைப்பான்பொறை. ௯
ஏதிலார்குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்
பிற், றீதுண்டோமன்னுமுயிர்க்கு. ௰

௨௰ம். அதி. பயனிலசொல்லாமை.

பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்படும். ௧
பயனிலபல்லார்முற்சொல்லனயனில
நட்டார்கட்செய்தலிற்றீது. ௨
நயனிலனென்பதுசொல்லும்பயனில
பாரித்துரைக்குமுரை. ௩

நயன்சாராநன்மையி னீக்கும்பயன்சாராப்
பண்பில்சொற்பல்லாரகத்து. ௪
சீர்மைசிறப்பொடுநீங்கும்பயனில
நீர்மையுடையார்சொலின். ௫
பயனில்சொற்பாராட்டு வானைமகனெனல்
மக்கட்பதடியெனல். ௬
நயனிலசொல்லினுஞ் சொல்லுகசான்றோர்
பயனிலசொல்லாமைநன்று. ௭
அரும்பயனாயுமறிவினார்சொல்லார்
பெரும்பயனில்லாதசொல். ௮
பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ்சொல்லார்
மருடீர்ந்தமாசறுகாட்சியவர். ௯
சொல்லுகசொல்லிற்பயனுடையசொல்லற்க
சொல்லிற்பயனிலாச்சொல். ௰

கு. உ௱.

உகம். அதி. தீவினையச்சம். உக

தீவினையாரஞ்சார்விழுமியாரஞ்சுவர்
தீவினையென்னுஞ்செருக்கு. ௧
தீயவைதீயபயத்தலாற்றீயவை
தீயினுமஞ்சப்படும். ௨
அறிவினுளெல்லாந்தலையென்பதீய

செறுவார்க்குஞ்செய்யாவிடல். ௩
மறந்தும்பிறன்கேடுசூழற்கசூழி
னறஞ்சூழுஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு. ௪
இலனென்றுதீயவைசெய்யற்கசெய்யி
னிலனாகுமற்றும்பெயர்த்து. ௫
தீப்பாலதான்பிறர்கட்செய்யற்கநோய்ப்
பால, தன்னையடல்வேண்டாதான். ௬
எனைப்பகையுற்றாருமுய்வர்வினைப்பகை
வீயாதுபின்சென்றடும். ௭
தீயவைசெய்தார்கெடுதனிழறன்னை
வீயாதடியுறைந்தற்று. ௮
தன்னைத்தான்காதலனாயினெனைத்தொன்
றுந், துன்னற்கதீவினைப்பால். ௯
அருங்கேடனென்பதறிகமருங்கோடித்
தீவினைசெய்யானெனின். ௰

௨௨ ௨௨ம். அதி. ஒப்புரவறிதல்.

கைம்மாறுவேண்டாகடப்பாடுமாரிமாட்
டென்னாற்றுங்கொல்லோவுலகு. ௧

தாளாற்றித்தந்தபொருளெல்லாந்தக்கார்க்
கு, வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டு. உ

புத்தேளுலகத்துமீண்டும்பெறலரிதே
யொப்புரவினல்லபிற. ௩

ஒத்ததறிவானுயிர்வாழ்வான்மற்றையான்
செத்தாருள்வைக்கப்படும். ௪

ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாம்
பேரறிவாளன்றிரு. ௫

பயன்மரமுள்ளூர்ப்பழுத்தற்றாற்செல்வ
நயனுடையான்கட்படின். ௬

மருந்தாகித்தப்பாமரத்தற்றாற்செல்வம்
பெருந்தகையான்கட்படின். ௭

இடனில்பருவத்துமொப்புரவிற்கொல்கார்
கடனறிகாட்சியவர். ௮

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல்செயுநீர்
மை, செய்யாதமைகலாவாறு. ௯

ஒப்புரவினல்வருங்கேடெனினஃதொருவன்
விற்றுக்கோட்டக்கதுடைத்து. ௰

வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து. க
நல்லாறெனினுங்கொளறீதுமேலுலக
மில்லெனினுமீதலேநன்று. உ
இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல்
குலனுடையான்கண்ணேயுள. ௩
இன்னாதிரக்கப்படுதலிரந்தவ
ரின்முகங்காணுமளவு. ௪
ஆற்றுவாராற்றல்பசியாற்றலப்பசியை
மாற்றுவாராற்றலிற்பின். ௫
அற்றாரழிபசிதீர்த்தலஃதொருவன்
பெற்றான்பொருள்வைப்புழி. ௬
பாத்தூண்மரீஇயவனைப்பசியென்னுந்
தீப்பிணிதீண்டலரிது. எ

ஈத்துவக்குமின்ப மறியார்கொ றாமுடை-
மை, வைத்திழக்கும்வன்கணவர். அ

இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். ௯

சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉம்
மீதல் இயையாக் கடை. ௰

௨௪ ௨௪ம். அதி. புகழ்.

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. ௧
உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்
கொன்றீவார் மேனிற்கும் புகழ். ௨
ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில். ௩
நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪
நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ௫
தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. ௬

புகழ்படவாழாதார்தந்நோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன். ௭

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசை
யென்னு மெச்சம்பெறாஅவிடின். ௮

வசையிலாவண்பயன்குன்றுமிசையிலா
யாக்கைபொறுத்தநிலம். ௯

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசை
யொழிய வாழ்வாரேவாழாதவர். ௰

இல்லறவியன்முற்றிற்று முற்றும்.

௨௫ம். அதி. துறவறம். ௨௫

அருளுடைமை.

அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட்செல்வம்பொ
ருட்செல்வம்பூரியார்கண்ணுமுள. ௧

நல்லாற்றானாடியருளாள்கபல்லாற்றாற்
றேரினுமஃதேதுணை. ௨

அருள்சேர்ந்தநெஞ்சினார்க்கில்லையிருள்சே
ர்ந்தவின்னாவுலகம்புகல். ௩

மன்னுயிரோம்பியருளாள்வார்க் கில்லென்ப
தன்னுயிரஞ்சும்வினை. ௪

அல்லலருளாள்வார்க்கில்லைவளிவழங்கு
மல்லன்மாஞாலங்கரி. ரு

பொருணீங்கிப்பொச்சாந்தாரென்பரருணீ
ங்கி,யல்லவைசெய்தொழுகுவார். சா

அருளில்லார்க்கவ்வுலக மில்லைப்பொரு ளில்
லார்க்,கிவ்வுலகமில்லாகியாங்கு. எ

பொருளற்றார்பூப்பரொருகாலருளற்றா
ரற்றார்மற்றாதலரிது. அ

தெருளாதான்மெய்ப்பொருள்கண்டற்றாற்
றேரி,னருளாதான்செய்யுமறம். ௯

வலியார்முற்றன்னைநினைக்கதான்றன்னின்
மெலியார்மேற்செல்லுமிடத்து. ௰

அ— உ௱ரு௰

உசு. உக்கூம். அதி. புலான்மறுத்தல்.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிதூனுண்
பான், எங்ஙனமாளுமருள். க

பொருளாட்சிபோற்றாதார்க்கில்லையருளாட்
சி, யாங்கில்லையூன்றின்பவர்க்கு. உ

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்
காதொன்ற, னுடல்சுவையுண்டார்மனம். ங

அருளல்லதியா தெனிற்கொல்லாமைகோற
ல், பொருளல்லதவ்வூன்றினல். ச

உண்ணாமையுள்ளதுயிர்நிலையூனுண்ண
வண்ணாத்தல்செய்யாதளறு. ரு

தினற்பொருட்டாற்கொல்லாதுலகெனின்
யாரும், விலைப்பொருட்டானூன்றருவாரில். சு

உண்ணாமைவேண்டும்புலாஅல்பிறிதொன்ற
ன், புண்ணதுணர்வார்ப்பெறின். எ

செயிரிற்றலைப்பிரிந்தகாட்சியாருண்ணா
ருயிரிற்றலைப்பிரிந்தவூன். அ

அவிசொரிந்தாயிரம்வேட்டலினொன்ற
னுயிர்செகுத்துண்ணாமைநன்று. கூ

கொல்லான்புலாலைமறுத்தானைக்கைகூப்பி
யெல்லாவுயிருந்தொழும். ௰

உற்றநோய்நோன்ற லுயிர்க்குறுகண்செய்
யாமை,யற்றேதவத்திற்குரு. ௧
தவமுந்தவமுடையார்க்காகுமவமதனை
யஃதிலார்மேற்கொள்வது. ௨
துறந்தார்க்குத் துப்புரவுவேண்டிமறந்தார்
கொல்,மற்றையவர்கடவம். ௩
ஒன்னார்த்தெறலுமுவந்தாரையாக்கலு
மெண்ணிற்றவத்தான்வரும். ௪
வேண்டியவேண்டியாங் கெய்தலாற்செய்த
வ,மீண்டுமுயலப்படும். ௫
தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற்ற
ல்லா,ரவஞ்செய்வாராசையுட்பட்டு. ௬
சுடச்சுடரும்பொன்போ லொளிவிடுந்துன்
பஞ்,சுடச்சுடநோற்கிற்பவர்க்கு. ௭
தன்னுயிர்தானறப்பெற்றானையேனைய
மன்னுயிரெல்லாந்தொழும். ௮
கூற்றங்குதித்தலுங்கைகூடுநோற்றலி
னாற்றறலைப்பட்டவர்க்கு. ௯
இலர்பலராகியகாரணநோற்பார்
சிலர்பலர்நோலாதவர். ௰

௨௮. ௨௮ம். அதி கூடாவொழுக்கம்.

வஞ்சமனத்தான்படிற்றொழுக்கம்பூதங்க
ளைந்துமகத்தேநகும். ௧

வானுயர்தோற்றமெவன்செய்யுந் தன்னெ
ஞ்சந், தானறிகுற்றப்படின். ௨

வலியினிலைமையான்வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று. ௩

தவமறைந்தல்லவை செய்தல்புதன்மறைந்
து, வேட்டுவன்புட்சிமிழ்த்தற்று. ௪

பற்றற்றேமென்பார் படிற்றொழுக்கமெற்
றெற்றென், றேதம்பலவுந்தரும். ௫

நெஞ்சிற்றுறவார் துறந்தார்போல்வஞ்சித்
து, வாழ்வாரின்வன்கணாரில். ௬

புறங்குன்றிகண்டனையரேனுமகங்குன்றி
மூக்கிற்கரியாருடைத்து. ௭

மனத்தது மாசாகமாண்டார்நீராடி

மறைந்தொழுகுமாந்தர்பலர். ௮
கணைகொடிதியாழ்கோடுசெவ்விதாங்கன்ன
வினைபடுபாலாற்கொளல். ௯
மழித்தலுநீட்டலும்வேண்டாவுலகம்
பழித்ததொழித்துவிடின். ௰

௨௯. அதி. கள்ளாமை. ௨௯

எள்ளாமைவேண்டுவா னென்பா னெனைத்
தொன்றுங்,கள்ளாமைகாக்கதன் னெஞ்சு. ௧
உள்ளத்தாலுள்ளலுந்தீதே பிறன்பொருளை
க்,கள்ளத்தாற்கள்வேமெனல். ௨
களவினாலாகியவாக்கமளவிறந்
தாவதுபோலக்கெடும். ௩
களவின்கட்கன்றியகாதல்விளைவின்கண்
வீயாவிழுமந்தரும். ௪
அருள்கருதியன்புடைய ராதல்பொருள்கரு
திப்.பொச்சாப்புப்பார்ப்பார்கணில். ௫
அளவின்கணின்றொழுகலாற்றார்களவின்கட்
கன்றியகாதலவர். ௬

களவென்னுங்காரறிவாண்மையளவென்னு
மாற்றல்புரிந்தார்கணில். ௭
அளவறிந்தார்நெஞ்சத்தறம்போலநிற்குங்
களவறிந்தார்நெஞ்சிற்கரவு. ௮
அளவல்லசெய்தாங்கேவீவர்களவல்ல
மற்றையதேற்றாதவர். ௯
கள்வார்க்குத்தள்ளுமுயிர்நிலைகள்ளார்க்குத்
தள்ளாதுபுத்தேளுலகு. ௰

௩௰. அதிகாரம். வாய்மை.

வாய்மையெனப்படுவதியாதெனின்யாதொ
ன்றுந், தீமையிலாதசொலல். ௧
பொய்ம்மையும்வாய்மையிடத்தபுரைதீர்ந்
த, நன்மைபயக்குமெனின். ௨
தன்னெஞ்சறிவதுபொய்யற்கபொய்த்த
பின், றன்னெஞ்சேதன்னைச்சுடும். ௩
உள்ளத்தாற்பொய்யாதொழுகினுலகத்தா

ருள்ளத்துளெல்லாமுளன். ௪

மனத்தொடுவாய்மைமொழியிற்றவத்தொ
டு, தானஞ்செய்வாரிற்றலை. ௫

பொய்யாமையன்னபுகழில்லையெய்யாமை
யெல்லாவறமுந்தரும். ௬

பொய்யாமைபொய்யாமையாற்றினறம்பி
ற, செய்யாமைசெய்யாமைநன்று. ௭

புறந்தூய்மைநீரானமையுமகந்தூய்மை
வாய்மையாற்காணப்படும். ௮

எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்லசான்றோர்க்குப்
பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு. ௯

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லையெனைத்
தொன்றும், வாய்மையினல்லபிற. ௰

அதி. ௩௰.

௩௧ம். அதி. வெகுளாமை. ௩௧

செல்லிடத்துக்காப்பான் சினங்காப்பானல்
லிடத்துக்,காக்கினென்காவாக்காலென். ௧

செல்லாவிடத்துச்சினந்தீதுசெல்லிடத்து
மில்லதனிற்றீயபிற. ௨

மறத்தல்வெகுளியையார்மாட்டுந்தீய
பிறத்தலதனான்வரும். ௩

நகையுமுவகையுங்கொல்லுஞ்சினத்திற்
பகையுமுளவோபிற. ௪

தன்னைத் தான்காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்
காற்,றன்னையேகொல்லுஞ்சினம். ௫

சினமென்னுஞ்சேர்ந்தாரைக் கொல்லியின
மென்னு,மேமப்புணையைச்சுடும். ௬

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன்
கேடு,நிலத்தறைந்தான்கைபிழையாதற்று. ௭

இணரெரிதோய்வன்னவின்னாசெயினும்
புணரின்வெகுளாமைநன்று. ௮

உள்ளியவெல்லாமுடனெய்துமுள்ளத்தா
லுள்ளான்வெகுளியெனின். ௯

இறந்தாரிறந்தாரனையர்சினத்தைத்
துறந்தார்துறந்தார்துணை. ௰

சிறப்பீனுஞ்செல்வம்பெறினும்பிறர்க்கின்
னாசெய்யாமைமாசற்றார்கோள். ௧

கறுத்தின்னாசெய்தவக்கண்ணுமறுத்தின்னா
செய்யாமைமாசற்றார்கோள். ௨

செய்யாமற்செற்றார்க்குமின்னாதசெய்தபி
னுய்யாவிழுமந்தரும். ௩

இன்னாசெய்தாரையொறுத்தலவர்நாண
நன்னயஞ்செய்துவிடல். ௪

அறிவினானாகுவதுண்டோபிறிதினோய்
தந்நோய்போற்போற்றாக்கடை. ௫

இன்னாவெனத்தானுணர்ந்தவைதுன்னாமை
வேண்டும்பிறன்கட்செயல். ௬

எனைத்தானுமெஞ்ஞான்றும்யார்க்குமனத்
தானாமாணாசெய்யாமைதலை. ௭

தன்னுயிர்க்கின்னாமைதானறிவானென்கொலோ மன்னுயிர்க்கின்னாசெயல். ௮

பிறர்க்கின்னாமுற்பகற்செய்யிற்றமக்கின்னா பிற்பகற்றாமேவரும். ௯

நோயெல்லாநோய்செய்தார்மேலவாநோய்செய்யார், நோயின்மைவேண்டுபவர். ௰

௩௩ம். அதி. கொல்லாமை. ௧௩

அறவினையாதெனிற்கொல்லாமைகோறல் பிறவினையெல்லாந்தரும். ௧

பகுத்துண்டுபல்லுயிரோம்புதனூலோர் தொகுத்தவற்றுளெல்லாந்தலை. ௨

ஒன்றாகநல்லதுகொல்லாமைமற்றதன் பின்சாரப்பொய்யாமைநன்று. ௩

நல்லாறெனப்படுவதியாதெனின்யாதொன்றுங், கொல்லாமைசூழுநெறி. ௪

நிலையஞ்சிநீத்தாருளெல்லாங்கொலையஞ்சிக் கொல்லாமைசூழ்வான்றலை. ௫

கொல்லாமைமேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற், செல்லாதுயிருண்ணுங்கூற்று. ௬

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ்செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும்வினை. எ
நன்றாகுமாக்கம் பெரிதெனினுஞ்சான்றோ
ர்க்குக்,கொன்றாகுமாக்கங்கடை. அ
கொலைவினையராகியமாக்கள்புலைவினையர்
புன்மைதெரிவாரகத்து. கூ
உயிருடம்பினீக்கியா ரென்பர்செயிருடம்பி
ற்,செல்லாத்தீவாழ்க்கையவர். ௰

௩௪ [illegible] அதி. நிலையாமை.

நில்லாதவற்றை நிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை. க
கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ்செ
ல்வம், போக்குமதுவிளிந்தற்று. உ

அற்காவியல்பிற்றுச்செல்வமதுபெற்றா
லற்குபவாங்கேசெயல். ௩
நாளெனவொன்றுபோற்காட்டியுயிரீரும்
வாளதுணர்வார்ப்பெறின். ௪
நாச்செற்றுவிக்குள்மேல்வாராமுனல்வினை
மேற்சென்றுசெய்யப்படும். ௫

நெருநலுளனொருவனின்றில்லையென்னும்
பெருமையுடைத்திவ்வுலகு. ௬

ஒருபொழுதும்வாழ்வதறியார்கருதுப
கோடியுமல்லபல. ௭

குடம்பைதனித்தொழியப்புட்பறந்தற்றே
யுடம்பொடுயிரிடைநட்பு. ௮

உறங்குவதுபோலுஞ்சாக்காடுறங்கி
விழிப்பதுபோலும்பிறப்பு. ௯

புக்கிலமைந்தின்றுகொல்லோவுடம்பினுட்
டுச்சிலிருந்தவுயிர்க்கு. ௰

௩௫ம். அதி. துறவு. ௩௫

யாதனின்யாதனினீங்கியானோதல்
லதனினதனினிலன். ௧
வேண்டினுண்டாகத்துறக்கதுறந்தபி

ஈண்டியற்பாலபல. ௨

அடல்வேண்டுமைந்தன் புலத்தைவிடல்வே
ண்டும்வேண்டியவெல்லாமொருங்கு. ௩

இயல்பாகுநோன்பிற் கொன்றின்மையுடை
மைமயலாகுமற்றும்பெயர்த்து. ௪

மற்றுந்தொடர்ப்பாடெவன்கொல்பிறப்ப
றுக்கலுற்றார்க்குடம்புமிகை. ௫

யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான்வா
னோர்க்குயர்ந்தவுலகம்புகும். ௬

பற்றிவிடாஅவிடும்பைகள்பற்றினைப்
பற்றிவிடாஅதவர்க்கு. ௭

தலைப்பட்டார்தீரத்துறந்தார்மயங்கி
வலைப்பட்டார்மற்றையவர். ௮

பற்றற்றகண்ணேபிறப்பறுக்குமற்று
நிலையாமைகாணப்படும். ௯

பற்றுகபற்றற்றான்பற்றினையப்பற்றைப்
பற்றுகபற்றுவிடற்கு. ௰

௩௱௫௰.

௬௩ ௩௰௬. அதி. மெய்யுணர்தல்.

பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணரு
மருளானாமாணாப்பிறப்பு. ௧
இருணீங்கியின்பம்பயக்குமருணீங்கி
மாசறுகாட்சியவர்க்கு. ௨

ஐயத்தினீங்கித்தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானநணிய துடைத்து. ௩
ஐயுணர்வெய்தியக்கண்ணும்பயமின்றே
மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு. ௪
எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினுமப்பொ
ருள், மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு. ௫
கற்றீண்டுமெய்ப்பொருள்கண்டார்தலைப்ப
டுவர், மற்றீண்டுவாராநெறி. ௬
ஓர்த்துள்ளமுள்ளதுணரினொருதலையாப்
பேர்த்துள்ளவேண்டாபிறப்பு. ௭
பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்
பென்னுஞ், செம்பொருள்காண்பதறிவு. ௮
சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின்மற்ற
ழித்துச், சார்தராசார்தருநோய். ௯
காமம்வெகுளிமயக்கமிவைமூன்ற
னாமங்கெடக்கெடுநோய். ௰

அவாவென்பவெல்லா வுயிர்க்குமெஞ்ஞான்
றுந் தவாஅப்பிறப்பீனும்வித்து. ௧
வேண்டுங்கால்வேண்டும் பிறவாமைமற்றது
வேண்டாமைவேண்டவரும். ௨
வேண்டாமையன்ன விழுச்செல்வமீண்டில்
லையாண்டுமஃதொப்பதில். ௩
தூஉய்மையென்பதவாவின்மைமற்றது
வாஅய்மைவேண்டவரும். ௪
அற்றவரென்பாரவாவற்றார்மற்றையா
ரற்றாகவற்றதிலர். ௫
அஞ்சுவதோருமறனேயொருவனை
வஞ்சிப்பதோருமவா. ௬

அவாவினையாற்றவறுப்பிற்றவாவினை
தான்வேண்டுமாற்றான்வரும். ௭

அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃதுண்
டேற் றவாஅதுமேன்மேல்வரும். ௮

இன்பமிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின். ௯

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். ௰

துறவு முற்றிற் றுமுற்றும்.

௩௮ ௩௮ம். அதி. ஊழ்.

ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொ
ருள், போகூழாற் றோன்று மடி. ௧
பேதைப் படுக்கு மிழவூ ழறிவகற்று
மாகலூ ழுற்றக் கடை. ௨
நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ௩

இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ௪

நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. ௫

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. ௬

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. ௭

துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
வூட்டா கழியு மெனின். ௮

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன். ௯

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். ௰

அறத்துப்பான் முற்றிற்று.

௩௯. அதி. பொருட்பால். ௩௯

அரசியல்

இறைமாட்சி.

படைகுடிகூழமைச்சுநட்பரணா
றுமுடையானரசருளேறு. ௧
அஞ்சாமையீகையறிவூக்கமிந்நான்கு
மெஞ்சாமைவேந்தற்கியல்பு. ௨
தூங்காமைகல்விதுணிவுடைமையிம்மூன்று
நீங்காநிலனாள்பவர்க்கு. ௩
அறனிழுக்காதல்லவைநீக்கிமறனிழுக்கா
மானமுடையதரசு. ௪
இயற்றலுமீட்டலுங்காத்தலுங்காத்த
வகுத்தலும்வல்லதரசு. ௫
காட்சிக்கெளியன் கடுஞ்சொல்லனல்லனே
ன், மீக்கூறுமன்னனிலம். ௬
இன்சொலாலீத்தளிக்கவல்லார்க்குத்தன்சொ
லாற், றான்கண்டனைத்திவ்வுலகு. ௭
முறைசெய்துகாப்பாற்றுமன்னவன்மக்கட்
கிறையென்றுவைக்கப்படும். ௮
செவிகைப்பச்சொற்பொறுக்கும்பண்பு
டைவேந்தன், கவிகைக்கீழ்த்தங்குமுலகு. ௯
கொடையளிசெங்கோல்குடியோம்பனான்
கு, முடையானாம்வேந்தர்க்கொளி. ௰

கற்ககசடறக்கற்பவைகற்றபி
னிற்கவதற்குத்தக. க

எண்ணென்பவேனையெழுத்தென்பவிவ்விர
ண்டுங், கண்ணென்பவாழுமுயிர்க்கு. ௨

கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர்முகத்திர
ண்டு, புண்ணுடையர்கல்லாதவர். ௩

உவப்பத்தலைக்கூடியுள்ளப்பிரித
லனைத்தேபுலவர்தொழில். ௪

உடையார்முனில்லார்போலேக்கற்றுங் கற்
றோர், கடையரேகல்லாதவர். ௫

தொட்டனைத்தூறு மணற்கேணிமாந்தர்க்
குக், கற்றனைத்தூறுமறிவு. ௬

யாதானுநாடாமாலூராமாலென்னொருவன்
சாந்துணையுங்கல்லாதவாறு. ௭

ஒருமைக்கட்டான்கற்றகல்வியொருவற்
கெழுமையுமேமாப்புடைத்து. ௮

தாமின்புறுவதுலகின்புறக்கண்டு
காமுறுவர்கற்றறிந்தார். ௯

கேடில்விழுச்செல்வங்கல்வியொருவற்கு
மாடல்லமற்றையவை. ௰

௪௰௧ம். அதி. கல்லாமை. ௪௧

அரங்கின்றிவட்டாடியற்றேநிரம்பிய
நூலின்றிக்கோட்டிகொளல். ௧
கல்லாதான்சொற்காமுறுதன்முலையிரண்டு
யில்லாதாள்பெண்காமுற்றற்று. ௨
கல்லாதவருநனிநல்லர்கற்றார்முற்
சொல்லாதிருக்கப்பெறின். ௩
கல்லாதானொட்பங்கழியநன்றாயினுங்
கொள்ளாரறிவுடையார். ௪
கல்லாவொருவன்றகைமைதலைப்பெய்து
சொல்லாடச்சோர்வுபடும். ௫
உளரென்னுமாத்திரையரல்லாற்பயவாக்
களரனையர்கல்லாதவர். ௬
நுண்மாணுழைபுலமில்லானெழினல
மண்மாண்புனைபாவையற்று. ௭
நல்லார்கட்பட்டவறுமையினின்னாதே

கல்லார்கட்பட்டதிரு. அ

மேற்பிறந்தாராயினுங் கல்லாதார்கீழ்ப்பிற
ந்துங்,கற்றாரனைத்திலர்பாடு. கூ

விலங்கொடுமக்களனையரிலங்குநூல்
கற்றாரோடேனையவர். ௰

சஉ அதி கேள்வி.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வமச்
செல்வஞ்,செல்வத்து ளெல்லாந்தலை. க

செவிக்குணவில்லாதபோழ்துசிறிது
வயிற்றுக்குமீயப்படும். உ

செவியுணவிற்கேள்வியுடையாரவியுணவி
னான்றாரோடொப்பர் நிலத்து. ௩

கற்றிலனாயினுங்கேட்கவஃதொருவற்
கொற்கத்தினூற்றாந்துணை. ௪

இழுக்கலுடையுழியூற்றுக்கோலற்றே
யொழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல். ரு

எனைத்தானுநல்லவைகேட்கவனைத்தானு
மான்றபெருமைதரும். ௬

பிழைத்துணர்ந்தும்பேதைமைசொல்லாரி
ழைத்துணர்ந்,தீண்டியகேள்வியவர். எ

கேட்பினுங்கேளாத்தகையவேகேள்வியாற்
றோட்கப்படாதசெவி. ௮

நுணங்கியகேள்வியரல்லார்வணங்கிய
வாயினராதலரிது. ௯

செவியிற்சுவையுணராவாயுணர்வின்மாக்க
ளவியினும்வாழினுமென். ௰

௪௩ம். அதி. அறிவுடைமை. ௪௩

அறிவற்றங்காக்குங்கருவிசெறுவார்க்கு
முள்ளழிக்கலாகாவரண். ௧

சென்றவிடத்தாற்செலவிடாதீதொரீஇ
நன்றின்பாலுய்ப்பதறிவு. ௨

எப்பொருள்யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமப்
பொருண்,மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு. ௩

எண்பொருளவாகச்செலச்சொல்லித்தான்
பிறர்வாய்,நுண்பொருள்காண்பதறிவு. ௪

உலகந்தழீஇயதொட்பமலர்தலுங்
கூம்பலுமில்லதறிவு. ௫

எவ்வதுறைவதுலகமுலகத்தோ
டவ்வதுறைவதறிவு. ௬

அறிவுடையாராவதறிவாரறிவிலா
ரஃதறிகல்லாதவர். ௭
அஞ்சுவதஞ்சாமைபேதைமையஞ்சுவ
தஞ்சலறிவார்தொழில். ௮
எதிரதாக்காக்குமறிவினார்க்கில்லை
யதிரவருவதோர்நோய். ௯
அறிவுடையாரெல்லாமுடையாரறிவிலா
ரென்னுடையரேனுமிலர். ௰

௪௪ ௪௪ம். அதி. குற்றங்கடிதல்.

செருக்குஞ்சினமுஞ்சிறுமையுமில்லார்
பெருக்கம்பெருமிதநீர்த்து. ௧
இவறலுமாண்பிறந்தமானமுமாணா
வுவகையுமேதமிறைக்கு. ௨

தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும்பனைத்து
ணையாக்கொள்வர்பழிநாணுவார். ௩

குற்றமேகாக்கபொருளாகக்குற்றமே
யற்றந்தரூஉம்பகை. ௪

வருமுன்னர்க்காவாதான்வாழ்க்கை யெரிமு
ன்னர்வைத்தூறுபோலக்கெடும். ௫

தன்குற்றநீக்கிப்பிறர்குற்றங்காண்கிற்பின்
னென்குற்றமாகுமிறைக்கு. ௬

செயற்பாலசெய்யாதிவறியான்செல்வ
முயற்பாலதன்றிக்கெடும். ௭

பற்றுள்ளமென்னுமிவறன்மையெற்றுள்ளு
மெண்ணப்படுவதொன்றன்று. ௮

வியவற்கவெஞ்ஞான்றுந்தன்னைநயவற்க
நன்றிபயவாவினை. ௯

காதலகாதலறியாமையுய்க்கிற்பி
னேதிலவேதிலார்நூல். ௰

௪௫ம். அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அறனறிந் துமூத்தவறிவுடையார்கேண்மை
திறனறிந் துதேர்ந் துகொளல். க
உற்றநோய் நீக்கியுறாஅமைமுற்காக்கும்
பெற்றியார்ப்பேணிக்கொளல். உ
அரியவற்றுளெல்லாமரிதேபெரியாரைப்
பேணித்தமராக்கொளல். ங
தம்மிற்பெரியார்தமராவொழுகுதல்
வன்மையுளெல்லாந்தலை. ச
சூழ்வார்கண்ணாகவொழுகலான்மன்னவன்
சூழ்வாரைச்சூழ்ந் துகொளல். ரு
தக்காரினத்தனாய்த்தானொழுகவல்லானைச்
செற்றார்செயக்கிடந்ததில். சா
இடிக்குந் துணையாரையாள்வாரையாரே
கெடுக்குந்தகைமையவர். எ
இடிப்பாரையில்லாதவேமராமன்னன்
கெடுப்பாரிலானுங்கெடும். அ
முதலிலார்க்கூதியமில்லைமதலையாஞ்
சார்பிலார்க்கில்லைநிலை. கூ
பல்லார்பகைகொளலிற் பத்தடுத்ததீமைத்
தேநல்லார்தொடர்கைவிடல். ய

[illegible] சாரியம்.

௪௬. அதிகாரம். சிற்றினஞ்சேராமை.

சிற்றினமஞ்சும்பெருமைசிறுமைதான்
சுற்றமாச்சூழ்ந்துவிடும். ௧
நிலத்தியல்பானீர்திரிந்தற்றாகுமாந்தர்க்
கினத்தியல்பதாகுமறிவு. ௨

மனத்தானாமாந்தர்க்குணர்ச்சியினத்தானா
மின்னானெனப்படுஞ்சொல். ௩

மனத்துளதுபோலக்காட்டியொருவற்
கினத்துளதாகுமறிவு. ௪

மனந்தூய்மைசெய்வினைதூய்மையிரண்டு
மினந்தூய்மைதூவாவரும். ௫
மனந்தூயார்க்கெச்சநன்றாகுமினந்தூயார்க்
கில்லைநன்றாகாவினை. ௬
மனநலமன்னுயிர்க்காக்கமினநல
மெல்லாப்புகழுந்தரும். ௭
மனநலநன்குடையராயினுஞ்சான்றோர்க்
கினநலமேமாப்புடைத்து. ௮

மனநலத்தினாகுமறுமைமற்றஃது
மினநலத்தினேமாப்புடைத்து. ௯

நல்லினத்தினூங்குந் துணையில்லைத்தீயினத்
தின்னல்லற்படுப்பதூஉமில். ௰

௪௭ம். அதி. தெரிந்துசெயல்வகை. ௪௭

அழிவதூஉமாவதூஉமாகிவழிபயக்கு
மூதியமுஞ்சூழ்ந்துசெயல். ௧
தெரிந்தவினத்தொடுதேர்ந்தெண்ணிச்செ
ய்வார்க்கரும்பொருள்யாதொன்றுமில். ௨
ஆக்கங்கருதிமுதலிழக்குஞ்செய்வினை
யூக்காரறிவுடையார். ௩
தெளிவிலதனைத்தொடங்காரிளிவென்னு
மேதப்பாடஞ்சுபவர். ௪
வகையறச்சூழாதெழுதல்பகைவரைப்
பாத்திப்படுப்பதோராறு. ௫
செய்தக்கவல்லசெயக்கெடுஞ்செய்தக்க
செய்யாமையானுங்கெடும். ௬
எண்ணித்துணிககருமந்துணிந்தபி
னெண்ணுவமென்பதிழுக்கு. ௭

ஆற்றின்வருந்தாவருத்தம்பலர்நின்று
போற்றினும்பொத்துப்படும். ௮

நன்றாற்றலுள்ளுந்தவறுண்டவரவர்
பண்பறிந்தாற்றாக்கடை. ௯

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந்தம்
மொடு,கொள்ளாதகொள்ளாதுலகு. ௰

௪௮ ௪௮ம். அதி. வலியறிதல்.

வினைவலியுந்தன்வலியுமாற்றான்வலியுந்
துணைவலியுந்தூக்கிச்செயல். ௧ ஒல்
வதறிவதறிந்ததன்கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச்செல்லாததில். ௨ உடை
த்தம்வலியறியாரூக்கத்தினூக்கி
யிடைக்கண்முரிந்தார்பலர். ௩

அமைந்தாங்கொழுகா னளவறியான்றன்னை
வியந்தான்விரைந்துகெடும். ௪

பீலிபெய்சாகாடுமச்சிறுமப்பண்டஞ்
சாலமிகுத்துப்பெயின். ௫

நுனிக்கொம்பரேறினாரஃதிறந்தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதியாகிவிடும். ௬

ஆற்றினளவறிந்தீகவதுபொருள்
போற்றிவழங்குநெறி. ௭
ஆகாறளவிட்டிதாயினுங்கேடில்லைப்
போகாறகலாக்கடை. ௮
ளவறிந்துவாழாதான்வாழ்க்கையுளபோல
வில்லாகித்தோன்றாக்கெடும். ௯ உள
வரைதூக்காதவொப்புரவாண்மை
வளவரைவல்லைக்கெடும். ௰

௪௯ம். அதி. காலமறிதல். ௪௯

பகல்வெல்லுங்கூகையைக் காக்கையிகல்வெ
ல்லும்வேந்தர்க்குவேண்டும்பொழுது. ௧
பருவத்தொடொட்டவொழுகறிருவினைத்
தீராமையார்க்குங்கயிறு. ௨
அருவினையென்பவுளவோகருவியாற்
காலமறிந்துசெயின். ௩
ஞாலங்கருதினுங்கைகூடுங்காலங்
கருதியிடத்தாற்செயின். ௪

காலங்கருதியிருப்பர்கலங்கா து
ஞாலங்கருதுபவர். ௫
ஊக்கமுடையானொடுக்கம்பொருதகர்
தாக்கற்குப்பேருந்தகைத்து. ௬
பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்
பார்த்து, உள்வேர்ப்பரொள்ளியவர். ௭
செறுநரைக்காணிற்சுமக்கவிறுவரை
காணிற்கிழக்காந்தலை. ௮
எய்தற்கரியதியைந்தக்காலந்நிலையே
செய்தற்கரியசெயல். ௯
கொக்கொக்ககூம்பும்பருவத்துமற்றதன்
குத்தொக்கசீர்த்தவிடத்து. ௰

௫௰ ஐம். அதி. இடனறிதல்.

தொடங்கற்கவெவ்வினையு மெள்ளற்கமுற்
று, மிடங்கண்டபின்னல்லது. ௧
முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கு மரண்
சேர்ந்தா, மாக்கம்பலவுந்தரும். ௨
ஆற்றாருமாற்றியடுபவிடனறிந்து
போற்றார்கட்போற்றிச்செயின். ௩

எண்ணியாரெண்ணமிழப்பரிடனறிந்து
துன்னியார்துன்னிச்செயின். ௪

நெடும்புனலுள் வெல்லுமுதலையடும்புனலி
னீங்கினதனைப்பிற. ௫

கடலோடாகால்வனெடுந்தேர்கடலோடு
நாவாயுமோடாநிலத்து. ௬

அஞ்சாமையல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்
சாமை,யெண்ணியிடத்தாற்செயின். ௭

சிறுபடையான்செல்லிடஞ்சேரினுறுபடை
யா, னூக்கமழிந்துவிடும். ௮

சிறைநலனுஞ்சீருமிலரெனினுமாந்த
ருறைநிலத்தொடொட்டலரிது. ௯

காலாழ்களரினரியடுங்கண்ணஞ்சா
வேலாண்முகத்தகளிறு. ௰

௫௱ குறா.

௫௧ம். அதி. தெரிந்துதெளிதல். ௫௧

அறம்பொருளின்பமுயிரச்சநான்கின்
திறந்தெரிந்துதேறப்படும். ௧

குடிப்பிறந்துகுற்றத்தினீங்கிவடுப்பரியு
நாணுடையான்கட்டேதெளிவு. ௨

அரியகற்றாசற்றார்கண்ணுந்தெரியுங்கா
லின்மையரிதேவெளிறு. ௩

குணநாடிக்குற்றமுநாடியவற்றுண்
மிகைநாடிமிக்ககொளல். ௪

பெருமைக்குமேனைச்சிறுமைக்குந்தத்தங்
கருமமேகட்டளைக்கல். ௫

அற்றாரைத்தேறுதலோம்புகமற்றவர்
பற்றிலர்நாணார்பழி. ௬

காதன்மைகந்தாவறிவறியார்த்தேறுதல்
பேதைமையெல்லாந்தரும். ௭

தேரான்பிறனைத்தெளிந்தான்வழிமுறை
தீராவிடும்பைதரும். ௮

தேறற்கயாரையுந்தேராதுதேர்ந்தபிற்
றேறுகதேறும்பொருள். ௯

தேரான்றெளிவுந்தெளிந்தான்கணையுறவுந்
தீராவிடும்பைதரும். ௰

௫௨ ஆம். அதி. தெரிந்துவினையாடல்.

நன்மையுந்தீமையுநாடி நலம்புரிந்த
தன்மையானாளப்படும். ௧

வாரிபெருக்கிவளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான்செய்கவினை. ௨

அன்பறிவுதேற்றமவாவின்மையிந்நான்கு
நன்குடையான்கட்டேதெளிவு. ௩
எனைவகையாற்றேறியக்கண்ணும்வினைவகை
யான்வேறாகுமாந்தர்பலர். ௪
அறிந்தாற்றிச்செய்கிற்பாற் கல்லால்வினை
தான்சிறந்தானென்றேவற்பாற்றன்று. ௫
செய்வானைநாடிவினைநாடிக்காலத்தோ
டெய்தவுணர்ந்துசெயல். ௬
இதனையிதனாலிவன்முடிக்குமென்றாய்ந்
ததனையவன்கண்விடல். ௭
வினைக்குரிமைநாடியபின்றையவனை
யதற்குரியனாகச்செயல். ௮
வினைக்கண்வினையுடையான்கேண்மைவே

றாக, நினைப்பானை நீங்குந்திரு. ௯
நாடோறுநாடுகமன்னன்வினைசெய்வான்
கோடாமைகோடாதுலகு. ௰

௫௩. அதி. சுற்றந்தழால். ௫௩

பற்றற்றகண்ணும்பழைமைபாராட்டுதல்
சுற்றத்தார்கண்ணேயுள. ௧
விருப்பறாச்சுற்றமியையினருப்பறா
வாக்கம்பலவுந்தரும். ௨
அளவளாவில்லாதான்வாழ்க்கைகுளவளாக்
கோடின்றிநீர்நிறைந்தற்று. ௩
சுற்றத்தாற்சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்
தான்,பெற்றத்தாற்பெற்றபயன். ௪
கொடுத்தலுமின்சொலுமாற்றினடுக்கிய
சுற்றத்தாற்சுற்றப்படும். ௫
பெருங்கொடையான்பேணான் வெகுளியவ
னின்,மருங்குடையாரமாநிலத்தில். ௬
காக்கைகரவாகரைந்துண்ணுமாக்கமு
மன்னநீரார்க்கேயுள. ௭
பொதுநோக்கான்வேந்தன்வரிசையாநோ

க்கி, னதுநோக்கிவாழ்வார்பலர். ௮
தமராகித்தற்றுறந்தார்சுற்றமமராமைக்
காரணமின்றிவரும். ௯
உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானைவே
ந்த,னிழைத்திருந்தெண்ணிக்கொளல். ௰

௫௪ இசம். அதி. பொச்சாவாமை.

இறந்தவெகுளியிற்றீதேசிறந்த
வுவகைமகிழ்ச்சியிற்சோர்வு. ௧
பொச்சாப்புக்கொல் லும்புகழையறிவினை
நிச்சநிரப்புக்கொன்றாங்கு. ௨
பொச்சாப்பார்க்கில்லைப் புகழ்மையதுவுல
கத், தெப்பானூலோர்க்குந்துணிவு. ௩
அச்சமுடையார்க்கரணில்லையாங்கில்லைப்
பொச்சாப்புடையார்க்குநன்கு. ௪
முன்னுறக்காவாதிழுக்கியான்றன்பிழை
பின்னூறிரங்கிவிடும். ௫
இழுக்காமையார்மாட்டு மென்றும்வழுக்கா
மை, வாயினதுவொப்பதில். ௬

அரியவென்றாகாதவில்லைப்பொச்சாவாக்
கருவியாற்போற்றிச்செயின். ௭
புகழ்ந்தவை போற்றிச்செயல் வேண்டுஞ்
செய்யாதிகழ்ந்தார்க்கெழுமையுமில். ௮
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரையுள்ளுகதாந்தம்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும்போழ்து. ௯
உள்ளியதெய்தலெளிதுமன்மற்றுந்தா
னுள்ளியதுள்ளப்பெறின். ௰

௫௰௫. அதி. செங்கோன்மை. ௫௫

ஓர்ந்துகண்ணோடா திறைபுரிந்தியார்மாட்
டுந், தேர்ந்துசெய்வஃதேமுறை. ௧
வானோக்கிவாழுமுலகெல்லாமன்னவன்
கோனோக்கிவாழுங்குடி. ௨
அந்தணர்நூற்குமறத்திற்குமாதியா
நின்றதுமன்னவன்கோல். ௩
குடிதழீஇக்கோலோச்சுமாநிலமன்ன
னடிதழீஇநிற்குமுலகு. ௪
இயல்புளிக்கோலோச்சுமன்னவனாட்ட
பெயலும்விளையுளுந்தொக்கு. ௫

வேலன்றுவென்றிதருவதுமன்னவன்
கோலதூஉங்கோடாதெனின். ௬
இறைகாக்கும்வையகமெல்லாமவனை
முறைகாக்குமுட்டாச்செயின். ௭
எண்பதத்தானோரா முறைசெய்யாமன்ன
வன், றண்பதத்தாற்றானேகெடும். ௮
குடிபுறங்காத்தோம்பிக்குற்றங்கடிதல்
வடுவன்றுவேந்தன்றொழில். ௯
கொலையிற்கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்
பைங்கூழ்களைகட்டதனொடுநேர். ௰
அ ௫௱௫௰.

௫௬. ௫௬ம். அதி. கொடுங்கோன்மை.

கொலைமேற்கொண்டாரிற் கொடிதேயலை
மேற்கொண், டல்லவை செய்தொழுகும்
வேந்து. ௧
வேலொடுநின்றானிடுவென்றதுபோலுங்
கோலொடுநின்றானிரவு. ௨
நாடொறுநாடிமுறைசெய்யாமன்னவ

ஞடொறுநாடுகெடும். ௩
கூழுங்குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோ
டிச், சூழாதுசெய்யுமரசு. ௪

அல்லற்பட்டாற்றாதழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை. ௫
மன்னர்க்குமன்னுதல் செங்கோன்மையஃ
தின்றேல், மன்னாவாமன்னர்க்கொளி. ௬
துளியின்மைஞாலத்திற்கெற்றற்றேவேந்த
னளியின்மைவாழுமுயிர்க்கு. ௭
இன்மையினின்னாதுடைமைமுறைசெய்யா
மன்னவன்கோற்கீழ்ப்படின். ௮
முறைகோடிமன்னவன் செய்யினுறைகோ
டி, யொல்லாதுவானம்பெயல். ௯
ஆபயன்குன்று மறுதொழிலோர்நூன்மறப்
பர், காவலன்காவானெனின். ௰

௫௭ம். அதி. வெருவந்தசெய்யாமை.

தக்காங்குநாடித்தலைச்செல்லாவண்ணத்தா
லொத்தாங்கொறுப்பதுவேந்து. ௧

கடிதோச்சிமெல்லவெறிகநெடிதாக்க
நீங்காமைவேண்டுபவர். ௨
வெருவந்தசெய்தொழுகும் வெங்கோலனா
யி, னொருவந்தமொல்லைக்கெடும். ௩
இறைகடியனென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல்
வேந்த, னுறைகடுகியொல்லைக்கெடும். ௪
அருஞ்செவ்வியின்னா முகத்தான் பெருஞ்
செல்வம், பேஎய்கண்டன்னதுடைத்து. ௫
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலனாயினெடுஞ்செல்
வ, நீடின்றியாங்கேகெடும். ௬
கடுமொழியுங்கையிகந்ததண்டமும்வேந்த
னடுமுரண்டேய்க்குமரம். ௭
இனத்தாற்றியெண்ணாத வேந்தன் சினத்தா
ற்றிச், சீறிற்சிறுகுந்திரு. ௮
செருவந்தபோழ்திற் சிறைசெய்யாவேந்த
ன், வெருவந்துவெய்துகெடும். ௯
கல்லார்ப்பிணிக்குங்கடுங்கோலதுவல்ல
தில்லைநிலக்குப்பொறை. ௰

௫அ ௫அம். அதி. கண்ணோட்டம்.

கண்ணோட்டமென்னுங்கழிபெருங்காரிகை
யுண்மையானுண்டிவ்வுலகு. ௧
கண்ணோட்டத்துள்ளதுலகியலஃதிலா
ருண்மைநிலக்குப்பொறை. ௨
பண்ணென்னாம்பாடற்கியையின்றேற்கண்
ணென்னாங்கண்ணோட்டமில்லாதகண். ௩
உளபோன்முகத்தெவன்செய்யுமளவினாற்
கண்ணோட்டமில்லாதகண். ௪
கண்ணிற்கணிகலங்கண்ணோட்டமஃதின்றே
ற்புண்ணென்றுணரப்படும். ௫
மண்ணோடியைந்தமரத்தனையர்கண்ணோ
டியைந்துகண்ணோடாதவர். ௬
கண்ணோட்டமில்லவர்கண்ணிலர்கண்ணு
டையார்கண்ணோட்டமின்மையுமில். ௭
கருமஞ்சிதையாமற்கண்ணோடவல்லார்க்
குரிமையுடைத்திவ்வுலகு. ௮
ஒறுத்தாற்றும்பண்பினார்கண்ணுங்கண்
ணோடிப்பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை. ௯
பெயக்கண்டுநஞ்சுண்டமைவர்நயத்தக்க
நாகரிகம்வேண்டுபவர்.

ஒற்றுமுரைசான்றநூலுமிவையிரண்டுந்
தெற்றென்கமன்னவன்கண். ௧
எல்லார்க்குமெல்லாநிகழ்பவையெஞ்ஞான்
றும், வல்லறிதல்வேந்தன்றொழில். ௨
ஒற்றினாலொற்றிப் பொருடெரியாமன்னவ
ன், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில். ௩
வினைசெய்வார்தஞ்சுற்றம் வேண்டாதாரெ
ன்றாங், கனைவரையுமாராய்வதொற்று. ௪
கடாஅவுருவொடுகண்ணஞ்சாதியாண்டு
முகாஅமைவல்லதேயொற்று. ௫
துறந்தார்படிவத்தராகியிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ்சோர்விலதொற்று. ௬
மறைந்தவைகேட்கவற்றாகியறிந்தவை
யையப்பாடில்லதேயொற்று. ௭
ஒற்றொற்றித்தந்தபொருளையுமற்றுமோ
ரொற்றினாலொற்றிக்கொளல். ௮
ஒற்றொற்றுணராமையாள்கவுடன்மூவர்
சொற்றொக்கதேறப்படும். ௯
சிறப்பறியவொற்றின்கட் செய்யற்கசெய்
யிற், புறப்படுத்தானாகுமறை. ௰

உடையரெனப்படுவதூக்கமஃதில்லா
ருடையதுடையரோமற்று. க

உள்ளமுடைமையுடைமைபொருளுடை
மைநில்லாதுநீங்கிவிடும். உ

ஆக்கமிழந்தேமென்றல்லாவாரூக்க
மொருவந்தங்கைத்துடையார். ௩

ஆக்கமதர்வினாய்ச்செல்லுமசைவிலா
வூக்கமுடையானுழை. ௪

வெள்ளத்தனையமலர்நீட்டமாந்தர்தம்
முள்ளத்தனையதுயர்வு. ௫

உள்ளுவதெல்லாமுயர்வுள்ளன்மற்றது
தள்ளினுந்தள்ளாமைநீர்த்து. ௬

சிதைவிடத்தொல்காருரவோர்புதையம்பிற்
பட்டுப்பாடூன்றுங்களிறு. ௭

உள்ளமிலாதவரெய்தாருலகத்து
வள்ளியமென்னுஞ்செருக்கு. ௮

பரியதுகூர்ங்கோட்டதாயினும்யானை

வெரூஉம்புலிதாக்குறின். ௯
உரமொருவற்குள்ளவெறுக்கையஃதில்லார்
மரமக்களாதலேவேறு. ௰
அதி. ௬௰.

௬௧ம். அதி. மடியின்மை. ௬௧

குடியென்னுங்குன்றாவிளக்கமடியென்னு
மாசூரமாய்ந்துகெடும். ௧
மடியைமடியாவொழுகல்குடியைக்
குடியாகவேண்டுபவர். ௨
மடிமடிக்கொண்டொழுகும்பேதைபிறந்
த குடிமடியுந்தன்னினுமுந்து. ௩
குடிமடிந்துகுற்றம்பெருகுமடிமடிந்து
மாண்டவுஞற்றிலவர்க்கு. ௪
நெடுநீர்மறவிமடிதுயினான்கும்
கெடுநீரார்காமக்கலன். ௫
படியுடையார்பற்றமைந்தக்கண்ணுமடியு
டையார். மாண்பயனெய்தலரிது. ௬

இடிபுரிந்தெள்ளுஞ்சொற்கேட்பர்மடிபுரி
ந்து, மாண்டவுஞற்றிலவர். எ
மடிமைகுடிமைக்கட்டங்கிற்றன்னொன்னார்
க், கடிமைபுகுத்திவிடும். அ
குடியாண்மையுள்வந்தகுற்றமொருவன்
மடியாண்மைமாற்றக்கெடும். கூ
மடியிலாமன்னவனெய்துமடியளந்தான்
றாஅயதெல்லாமொருங்கு. ய

கூஉ கூஉம். அதி. ஆள்வினையுடைமை.

அருமையுடைத்தென்றசாவாமைவேண்டும்
பெருமைமுயற்சிதரும். க
வினைக்கண்வினைகெட லோம்பல்வினைக்கு
றைதீர்ந்தாரிற்றீர்ந்தன்றுலகு. உ
தாளாண்மையென்னுந்தகைமைக்கட்டங்கி
ற்றே, வேளாண்மையென்னுஞ்செருக்கு. ங
தாளாண்மையில்லாதான் வேளாண்மைபே
டிகை,வாளாண்மைபோலக்கெடும். ச
இன்பம்விழையான் வினைவிழைவான்றன்
கேளிர், துன்பந்துடைத்தூன்றுந்தூண். ரு

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ௬
மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள். ௭
பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. ௮
தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். ௯
ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர். ௰

காரம். அதி. இடுக்கணழியாமை. ௬௩

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில். ௧
வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். ௨
இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௩
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து. ௪
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ௫

அற்றேமென் றல்லற்படுபவோ பெற்றே
மென்றோம்புதறேற்றாதவர். ௬
இலக்கமுடம் பிடும்பைக் கென்றுகலக்கத்
தைக், கையாறாக்கொள்ளாதாமேல். ௭
இன்பம்விழையா னிடும்பையியல்பென்பா
ன், றுன்பமுறுதலிலன். ௮
இன்பத்துளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்
துட், டுன்பமுறுதலிலன். ௯
இன்னாமையின்பமெனக்கொளினாகுந்தன்,
னொன்னார்விழையுஞ்சிறப்பு. ௰

அரசியன் முற்றிற்று முற்றும்.

௬௪ ௬௪ம். அதி. அமைச்சியல்.

அமைச்சு.

கருவியுங்காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையுமாண்டதமைச்சு. ௧
வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதலாள்வினை
யொ, டைந்துடன்மாண்டதமைச்சு. ௨
பிரித்தலும் பேணிக்கொளலும்பிரிந்தார்ப்

பொருத்தலும்வல்லதமைச்சு. ௩

தெரிதலுந்தேர்ந்து செயலுமொருதலையா
ச்; சொல்லலும்வல்லதமைச்சு. ௪

அறனறிந்தான் றமைந்த சொல்லானெஞ்
ஞான்றுந்,திறனறிந்தான்றேர்ச்சித்துணை. ௫

மதிநுட்பநூலொடுடையார்க்கதிநுட்பம்
யாவுளமுன்னிற்பவை. ௬

செயற்கையறிந்தக்கடைத்துமுலகத்
தியற்கையறிந்துசெயல். ௭

அறிகொன்றறியானெனினுமுறுதி
யுழையிருந்தான்கூறல்கடன். ௮

பழுதெண்ணுமந்திரியிற் பக்கத்துட்டெவ்
வோ, ரெழுபதுகோடியுறும். ௯

முறைப்படச்சூழ்ந்துமுடிவிலவேசெய்வர்
திறப்பாடிலாஅதவர். ௰

௬௰௫ம். அதி. சொல்வன்மை. ௬௫

நாநலமென்னுநலனுடைமையந்நலம்
யாநலத்துள்ளதூஉமன்று. ௧

ஆக்கமுங்கேடுமதனால்வருதலாற்
காத்தோம்பல்சொல்லின்கட்சோர்வு. ௨

கேட்டார்ப்பிணிக்குந் தகையவாய்க்கேளா
ரும், வேட்பமொழிவதாஞ்சொல். ௩
திறனறிந் துசொல்லுகசொல்லையறனும்
பொருளுமதனினூஉங்கில். ௪
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொலச்
சொல்லை, வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.
வேட்பத்தாஞ்சொல்லிப் பிறர்சொற் பய
ன்கோடன், மாட்சியின்மாசற்றார்கோள்.
சொலவல்லன்சோர்விலனஞ்சானவனை
யிகல்வெல்லல்யார்க்குமரிது. ௭
விரைந்துதொழில்கேட்குஞாலநிரந்தினி
து, சொல்லுதல்வல்லார்ப்பெறின். ௮
பல்சொல்லக்காமுறுவர்மன்றமாசற்ற
சிலசொல்லற்றேற்றாதவர். ௯
இணரூழ்த்து நாறாமலரனையர்கற்ற
துணர்விரித்துரையாதார். ௰

௬௬. ௬௬ம். அதி. வினைத்தூய்மை.

துணைநலமாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டியவெல்லாந் தரும். ௧
என்றுமொருவுதல்வேண்டும் புகழொடு
நன்றிபயவாவினை. ௨

ஓஒதல்வேண்டுமொளிமாழ்குஞ்செய்வினை
யாஅதுமென்னுமவர். ௩

இடுக்கட்படினுமிளிவந்தசெய்யார்
நடுக்கற்றகாட்சியவர். ௪

எற்றென்றிரங்குவசெய்யற்கசெய்வானே
ன்மற்றன்னசெய்யாமைநன்று. ௫

ஈன்றாள்பசிகாண்பானாயினுஞ்செய்யற்க
சான்றோர்பழிக்கும்வினை. ௬

பழிமலைந்தெய்தியவாக்கத்திற்சான்றோர்
கழிநல்குரவேதலை. ௭

கடிந்தகடிந்தொரார்செய்தார்க்கவைதா
முடிந்தாலும்பீழைதரும். ௮

அழக்கொண்டவெல்லா மழப்போமிழப்
பினும்பிற்பயக்குநற்பாலவை. ௯

சலத்தாற்பொருள்செய்தேமார்த்தல்பசும
ட்கலத்துணீர்பெய்திரீஇயற்று. ௰

௬௭. அதி. வினைத்திட்பம். ௬௭

வினைத்திட்பமென்பதொருவன்மனத்திட்
பமற்றையவெல்லாம்பிற. ௧

ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்
டி, னாறென்பராய்ந்தவர்கோள். ௨
கடைக்கொட்கச்செய்தக்க தாண்மையிடை
க்கொட்கி, னெற்றா விழுமந் தரும். ௩
சொல்லுதலியார்க்குமெளியவரியவாஞ்
சொல்லியவண்ணஞ்செயல். ௪
வீறெய்திமாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்
தன்க,ணூறெய்தியுள்ளப்படும். ௫
எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்துப வெண்
ணியார், திண்ணியராகப்பெறின். ௬
உருவுகண்டெள்ளாமை வேண்டுமுருள்பெ
ருந்தேர்க்,கச்சாணியன்னாருடைத்து. ௭
கலங்காது கண்டவினைக்கட்டுளங்காது
தூக்கங்கடிந்துசெயல். ௮
துன்பமுறவரினுஞ்செய்கதுணிவாற்றி
யின்பம்பயக்கும்வினை. ௯
எனைத்திட்பமெய்தியக்கண்ணும்வினைத்தி
ட்பம், வேண்டாரைவேண்டாதுலகு. ௰

௬௮ ௬௰௮ம். அதி. வினைசெயல்வகை.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலத் துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குதறீது. ௧

தூங்குக தூங்கிச்செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும்வினை. ௨

ஒல்லும்வாயெல்லாம்வினைநன்றேயொல்
லாக்காற்செல்லும்வாய்நோக்கிச்செயல்.

வினைபகையென்றிரண்டினெச்ச நினையுங்
காற்றீயெச்சம்போலத்தெறும். ௪

பொருள்கருவிகாலம்வினையிடனொடைந்
து மிருடீரவெண்ணிச்செயல். ௫

முடிவுமிடையூறுமுற்றியாங்கெய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல். ௬

செய்வினைசெய்வான் செயன்முறையவ்வி
னை, யுள்ளறிவானுள்ளங்கொளல். ௭

வினையான்வினையாக்கிக்கோடனனைகவுள்
யானையால்யானையாத்தற்று. ௮

நட்டார்க்குநல்லசெயலின்விரைந்ததே
யொட்டாரையொட்டிக்கொளல். ௯

உறைசிறியாருண்ணடுங்கலஞ்சிக்குறைபெ
றிற்,கொள்வர்பெரியார்ப்பணிந்து. ௰

சாஙிகூம் அதி தூது. ௬௯

அன்புடைமையான்றகுடிப்பிறத்தல் வே
ந்தவாம்,பண்புடைமைதூதுரைப்பான்ப
ண்பு. ௧
அன்பறிவாராய்ந்த சொல்வன்மை தூது
ரைப்பார்க்,கின்றியமையாதமூன்று. ௨
நூலாருணூல்வல்லனாகுதல்வேலாருள்
வென்றிவினையுரைப்பான்பண்பு. ௩
அறிவுருவாராய்ந்தகல்விமூன்றின்
செறிவுடையான்செல்கவினைக்கு. ௪

தொகச்சொல்லித்தூவாதநீக்கிநகச் சொல்
லி, நன்றிபயப்பதாந்தூது. ௫

கற்றுக்கண்ணஞ்சான்செலச்சொல்லிக்கா
லத்தாற்,றக்கதறிவதாந்தூது. ௬

கடனறிந்துகாலங்கருதியிடனறிந்
தெண்ணியுரைப்பான்றலை. ௭
தூய்மைதுணைமைதுணிவுடைமையிம்மூ
ன்றின்,வாய்மைவழியுரைப்பான்பண்பு. ௮
விடுமாற்றம்வேந்தர்க்குரைப்பான்வடுமா
ற்றம்,வாய்சோராவன்கணவன். ௯
இறுதிபயப்பினுமெஞ்சாதிறைவற்
குறுதிபயப்பதாந்தூது. ௰

எ௰. அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அகலாதணுகாதுதீக்காய்வார்போல்க
விகல்வேந்தர்ச்சேர்ந்தொழுகுவார். ௧
மன்னர்விழைபவிழையாமைமன்னரான்
மன்னியவாக்கந்தரும். ௨
போற்றினரியவைபோற்றல்கடுத்தபின்
றேற்றுதல்யார்க்குமரிது. ௩
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்தநகையுமவித்
தொழுக,லான்றபெரியாரகத்து. ௪
எப்பொருளுமோரார்தொடரார் மற்றப்
பொருளை,விட்டக்காற்கேட்கமறை. ௫

குறிப்பறிந்துகாலங்கருதிவெறுப்பில
வேண்டுபவேட்பச்சொலல். ௬
வேட்பனசொல்லிவினையிலவெஞ்ஞான்று
ங்கேட்பினுஞ்சொல்லாவிடல். ௭
இளையரினமுறையரென்றிகழார்நின்ற
வொளியொடொழுகப்படும். ௮
கொளப்பட்டேமென்றெண்ணிக்கொள்
ளாதசெய்யார், துளக்கற்றகாட்சியவர். ௯
பழையமெனக்கருதிப்பண்பல்லசெய்யுங்
கெழுதகைமைகேடுதரும். ௰

அதி. ௭௰.

௭௧ம். அதி. குறிப்பறிதல். ௭௧

கூறாமைநோக்கிக்குறிப்பறிவானெஞ்ஞா
ன்று,மாறாநீர்வையக்கணி. ௧

ஐயப்படாஅதகத்ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக்கொளல். ௨

குறிப்பிற்குறிப்புணர்வாரையுறுப்பினுள்
யாதுகொடுத்துங்கொளல். ௩

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு. ௪

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். ௬

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவ
ப்பினுங் காயினுந் தான்முந் துறும். ௭

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். ௮

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங்
கண்ணின் வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். ௯

நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்
காற் கண்ணல் லதில்லை பிற. ௰

௭௨. ௭௨ம் அதி. அவையறிதல்.

அவையறிந்தாராய்ந்துசொல்லுகசொல்லி
ன்,றொகையறிந்ததூய்மையவர். க
இடைதெரிந்துநன்குணர்ந்து சொல்லுக
சொல்லி,னடைதெரிந்தநன்மையவர். உ
அவையறியார்சொல்லல்மேற்கொள்பவர்
சொல்லின்,வகையறியார்வல்லதூஉமில். ௩
ஒளியார்முன்னொள்ளியராதல்வெளியார்மு
ன்,வான்சுதைவண்ணங்கொளல். ௪
நன்றென்றவற்றுள்ளுநன்றேமுதுவருண்
முந்துகிளவாச்செறிவு. ௫
ஆற்றினிலைதளர்ந்தற்றேவியன்புல
மேற்றுணர்வார்முன்னரிழுக்கு. ௬
கற்றறிந்தார்கல்விவிளங்குங்கசடறச்
சொற்றெரிதல்வல்லாரகத்து. ௭
உணர்வதுடையார்முற்சொல்லல்வளர்வத
ன்,பாத்தியுணீர்சொரிந்தற்று. ௮
புல்லவையுட்பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்க
நல்லவையு,ணன்குசெலச்சொல்லுவார். ௯

அங்கணத்துளுக்கவமிழ்தற்றாற்றங்கணத்
தா,ரல்லார்முற்கோட்டிகொளல். ௰

வகையறிந்து வல்லவைவாய்சோரார்சொல்
லின், றொகையறிந்த தூய்மையவர். ௧

கற்றாருட் கற்றாரெனப்படுவர்கற்றார்முற்
கற்றசெலச்சொல்லுவார். ௨

பகையகத்துச் சாவாரெளியரரிய
ரவையகத் தஞ்சாதவர். ௩

கற்றார்முற் கற்றசெலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்ககொளல். ௪

ஆற்றினளவறிந் துகற்கவவையஞ்சா
மாற்றங்கொடுத்தற்பொருட்டு. ௫

வாளொடென் வன்கண்ணரல்லார்க்கு நூ
லொடென், னுண்ணவையஞ்சுபவர்க்கு. ௬

பகையகத் துப்பேடிகையொள்வாளவையக
த், தஞ்சுமவன்கற்றநூல். ௭

பல்லவைகற்றும்பயமிலரோ நல்லவையு
ணன்குசெலச்சொல்லாதார். ௮
கல்லாதவரிற்கடையென்பகற்றறிந்து
நல்லாரவையஞ்சுவார். ௯
உளரெனினுமில்லாரொடொப்பர்களனஞ்
சிக், கற்றசெலச்சொல்லாதார். ௰
அவையஞ்சாமை முற்றிற்று.

௭௰௪ம். அதி. அங்கவியல். ௭௰௪
நாடு.

தள்ளாவிளையுளுந்தக்காருந்தாழ்விலாச்
செல்வருஞ்சேர்வதுநாடு. ௧
பெரும்பொருளாற்பெட்டக்கதாகியருங்
கேட்டா,லாற்றவிளைவதுநாடு. ௨
பொறையொருங்குமேல்வருங்காற்றாங்
கியிறைவற்,கிறையொருங்குநேர்வதுநாடு ௩
உறுபசியுமோவாப்பிணியுஞ்செறுபகையு
ஞ், சேராதியல்வதுநாடு. ௪
பல்குழுவும்பாழ்செய்யுமுட்பகையும்வே
ந்தலைக்குங், கொல்குறும்புமில்லதுநாடு. ௫
கேடறியாக்கெட்டவிடத்தும் வளங்குன்
றா,நாடென்பநாட்டிற்றலை. ௬

இரும்புனலும் வாய்ந்தமலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. ௭
பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. ௮
நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. ௯
ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. ௰

௭௰௫ம். அதி: அரண். ௭௰௫

ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். ௧
மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடைய தரண். ௨
உயர்வகலந் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல். ௩
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்ப தரண். ௪
கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்
தார் நிலைக்கெளிதாம் நீர தரண். ௫
எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவு

நல்லாருடையதரண். ௬
முற்றியுமுற்றாதெறிந் தறைப்படுத்து
ம், பற்றற்கரியதரண். ௭
முற்றாற்றிமுற்றியவரையும்பற்றாற்றிப்
பற்றியார்வெல்வதரண். ௮

முனைமுகத்துமாற்றலர்சாயவினைமுகத்து
வீறெய்திமாண்டதரண். ௯
எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும்வினைமாட்
சியில்லார்கணில்லதரண். ௰

ஆ ௭௱௫௰.

௭௰௬ம். அதி. பொருள்செயல்வகை. ௨௰௬

பொருளல்லவரைப்பொருளாகச்செய்யும்
பொருளல்லதில்லைபொருள். ௧
இல்லாரையெல்லாருமெள்ளுவர்செல்வ
ரை, யெல்லாருஞ்செய்வர்சிறப்பு ௨
பொருளென்னும்பொய்யாவிளக்கமிருள
றுக்கு, மெண்ணியதேயத்துச்சென்று. ௩
அறனீனுமின்பமுமீனுந்திறனறிந்து
தீதின்றிவந்தபொருள். ௪
அருளொடுமன்பொடும் வாராப்பொரு
ளாக்கம், புல்லார்புரளவிடல். ௫

உறுபொருளு முல்குபொருளுந் தன்னொ
ன்னார்த், தெறுபொருளும் வேந்தன் பொ
ருள். ௬
அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்
னுஞ், செல்வச் செவிலியா லுண்டு. ௭
குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றான்
கைத்தொன், றுண்டாகச் செய்வான் வினை.
செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில். ௯
ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்
பொரு, ளேனையிரண்டு மொருங்கு. ௰

௭௭ம். அதி. படைமாட்சி. ௭௭

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்த
ன், வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. ௧
உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்

துந், தொல்படைக்கல்லாலரிது. ௨
ஒலித்தக்காலென்னாமுவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும். ௩
அழிவின்றறைபோகாதாகிவழிவந்த
வன்கணதுவேபடை. ௪
கூற்றுடன்றுமேல்வரினுங்கூடியெதிர்நிற்
கு,மாற்றலதுவேபடை. ௫
மறமானமாண்டவழிச்செலவுதேற்ற
மெனநான்கேயேமம்படைக்கு. ௬
தார்தாங்கிச்செல்வதுதானைதலைவந்த
போர்தாங்குந்தன்மையறிந்து. ௭
அடற்றகையுமாற்றலு மில்லெனினுந் தா
னை, படைத்தகையாற்பாடுபெறும். ௮
சிறுமையுஞ்செல்லாத்துனியும்வறுமையு
மில்லாயின்வெல்லும்படை. ௯
நிலைமக்கள்சாலவுடைத்தெனினுந்தானை
தலைமக்களில்வழியில். ௰

௭௮ அதி. படைச்செருக்கு.

என்னைமுன்னில்லன்மின் றெவ்விர்பலரெ
ன்னை,முன்னின்றுகன்னின்றவர். ௧
கானமுயலெய்தவம்பினில்யானை

பிழைத்தவேலேந்தலினிது. ௨

பேராண்மையென்ப தறுகணொன் றுற்றக்
கா, லூராண்மைமற் றதனெஃகு. ௩

கைவேல்களிற்றொடு போக்கிவருபவன்
மெய்வேல்பறியா நகும். ௪

விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு. ௫

விழுப்புண்படாதநா ளெல்லாம்வழுக்கினு
ள், வைக்குந்தன்னாளையெடுத்து. ௬

சுழலுமிசைவேண்டிவேண்டாவுயிரார்
கழல்யாப்புக்காரிகைநீர்த்து. ௭

உறினுயிரஞ்சாமறவரிறைவன்
செறினுஞ்சீர்குன்றலிலர். ௮

இழைத்ததிகவாமைச்சாவாரையாரே
பிழைத்தொறுக்கிற்பவர். ௯

புரந்தார்கண்ணீர்மல்கச்சாகற்பிற்சாக்கா
டிரந்துகோட்டக்கதுடைத்து. ௰

செயற்கரியயாவுளநட்பினதுபோல்
வினைக்கரியயாவுளகாப்பு. ௧
நிறைநீரநீரவர்கேண்மைபிறைமதிப்
பின்னீரபேதையார்நட்பு. ௨
நவிறொறுநூனயம்போலும் பயிறொறு
ம், பண்புடையாளர்தொடர்பு. ௩
நகுதற்பொருட்டன்று நட்டன்மிகுதிக்க
ண், மேற்சென்றிடித்தற்பொருட்டு. ௪
புணர்ச்சிபழகுதல்வேண்டாவுணர்ச்சிதா
னட்பாங்கிழமைதரும். ௫
முகநகநட்பதுநட்பன்றுநெஞ்சத்
தகநகநட்பதுநட்பு. ௬
அழிவினவைநீக்கியாறுய்த்தழிவின்க
ணல்லலுழப்பதாநட்பு. ௭
உடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கே
யிடுக்கண்களைவதாநட்பு. ௮
நட்பிற்குவீற்றிருக்கையாதெனிற்கொட்பி
ன்றி, யொல்லும்வாயூன்றுநிலை. ௯
இனையரிவரெமக்கின்னம்யாமென்று
புனையினும்புல்லென்னுநட்பு. ௰

௮௰ ௮௰ம். அதி. நட்பாராய்தல்.

நாடாதுநட்டலிற்கேடில்லைநட்டபின்
வீடில்லைநட்பாள்பவர்க்கு. ௧
ஆய்ந்தாய்ந்துகொள்ளாதான் கேண்மைக
டைமுறை,தான்சாந்துயர்ந்தரும். ௨
குணனுங்குடிமையுங்குற்றமுங்குன்றா
வினனுமறிந்தியாக்கநட்பு. ௩
குடிப்பிறந்துதன்கட்பழிநாணுவானைக்
கொடுத்துங்கொளல்வேண்டுநட்பு. ௪
அழச்சொல்லியல்லதிடித்துவழக்கறிய
வல்லார்நட்பாய்ந்துகொளல். ௫
கேட்டினுமுண்டோருறுதிகிளைஞரை
நீட்டியளப்பதோர்கோல். ௬
ஊதியமென்பதொருவற்குப்பேதையார்
கேண்மையொரீஇவிடல். ௭
உள்ளற்கவுள்ளஞ்சிறுகுவகொள்ளற்க
வல்லற்கணாற்றறுப்பார்நட்பு. ௮
கெடுங்காலைக்கைவிடுவார்கேண்மையடுங்கா
லை, யுள்ளினுமுள்ளஞ்சுடும். ௯
மருவுகமாசற்றார்கேண்மையொன்றீத்து
மொருவுகவொப்பிலார்நட்பு. ௰

ஆக ௮௱.

பழைமை யெனப்படுவதியாதெனின்யாது
ங்கிழமையைக்கீழ்ந்திடா நட்பு. ௧
நட்பிற்குறுப்புக்கெழுதகைமைமற்றதற்
குப்பாதல்சான்றோர்கடன். ௨
பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகை
மை, செய்தாங்கமையாக்கடை. ௩
விழைதகையான்வேண்டியிருப்பர்கெழுத
கையாற், கேளாது நட்டார்செயின். ௪
பேதைமையொன்றோபெருங்கிழமையெ
ன்றுணர்க, நோதக்கநட்டார்செயின். ௫
எல்லைக்கணின்றார் துறவார்தொலை விடத்

துந், தொல்லைக்கணின்றார்தொடர்பு. ௬
அழிவந்தசெய்யினுமன்பறாரன்பின்
வழிவந்தகேண்மையவர். ௭
கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமைவல்
லார்க்கு, நாளிழுக்கநட்டார்செயின். ௮
கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்
மைவிடாஅர்விழையுமுலகு. ௯
விழையார்விழையப்படுபபழையார்கட்
பண்பிற்றலைப்பிரியாதார். ௰

௮௨ ௮௨ம். அதி. தீநட்பு.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்
மை,பெருகலிற்குன்றலினிது. க
உறினட்டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்
மை,பெறினுமிழப்பினுமென். உ
உறுவதுசீர்தூக்குநட்பும்பெறுவது
கொள்வாருங்கள்வருநேர். ங
அமரகத்தாற்றறுக்குங் கல்லாமாவன்னார்
தமரிற்றனிமைதலை. ச
செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர்புன் கேண்
மை,யெய்தலினெய்தாமைநன்று. ரு
பேதைபெருங்கெழீஇநட்பினறிவுடையா
ரேதின்மைகோடியுறும். சா
நகைவகையராகியநட்பிற்பகைவராற்
பத்தடுத்தகோடியுறும். எ
ஒல்லுங்கருமமுடற்றுபவர்கேண்மை
சொல்லாடார்சோரவிடல். அ
கனவினுமின்னாதுமன்னோவினைவேறு
சொல்வேறுபட்டார்தொடர்பு. கூ
எனைத்துங்குறுகுத லோம்பன்மனைக்கெ
ழீஇ,மன்றிற்பழிப்பார்தொடர்பு. ய

சீரிடங்காணினெறிதற்குப்பட்டடை
நேராநிரந்தவர்நட்பு. ௧
இனம்போன்றினமல்லார்கேண்மைமக
ளிர்,மனம்போலவேறுபடும். ௨
பலநல்லகற்றக்கடைத்துமனநல்ல
ராகுதன்மாணார்க்கரிது. ௩
முகத்தினினியநகாஅவகத்தின்னா
வஞ்சரையஞ்சப்படும். ௪
மனத்தினமையாதவரையெனைத்தொன்று
ஞ்,சொல்லினாற்றேறற்பாற்றன்று. ௫
நட்டார்போனல்லவைசொல்லினுமொட்
டார்சொ,லொல்லையுணரப்படும். ௬
சொல்வணக்கமொன்னார்கட் கொள்ளற்க
வில்வணக்கந்,தீங்குகுறித்தமையான். ௭
தொழுதகையுள்ளும்படையொடுங்கு
மொன்னா,ரழுதகண்ணீருமனைத்து. ௮
மிகச்செய்துதம்மெள்ளுவாரைநகச்செய்
து,நட்பினுட்சாப்புல்லற்பாற்று. ௯
பகைநட்பாங்காலம்வருங்கான்முகநட்
டகநட்பொரீஇவிடல். ௰

பேதைமையென்பதொன்றியாதெனினே
தங்கொண்டூதியம்போகவிடல். ௧

பேதைமையுளெல்லாம்பேதைமைகாதன்
மைகையல்லதன்கட்செயல். ௨

நாணாமைநாடாமை நாரின்மையாதொன்
றும், பேணாமைபேதைதொழில். ௩

ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தான
டங்காப்,பேதையிற்பேதையாரில். ௪

ஒருமைச்செயலாற்றும் பேதையெழுமை
யுந்,தான்புக்கழுந்துமளறு. ௫

பொய்படுமொன்றோபுனைபூணுங்கையறி
யாப்,பேதைவினைமேற்கொளின். ௬

ஏதிலாராரத்தமர்பசிப்பர்பேதை
பெருஞ்செல்வமுற்றக்கடை. ௭

மையலொருவன்களித்தற்றாற்பேதைதன்
கையொன்றுடைமைபெறின். ௮

பெரிதினிதுபேதையார்கேண்மைபிரிவின்
கட்,பீழைதருவதொன்றில். ௯
கழாஅக்கால்பள்ளியுள்வைத்தற்றாற்சான்
றோர், குழாஅத்துப்பேதைபுகல். ௰

௮௫ம். அதி. புல்லறிவாண்மை ௮௫

அறிவின்மையின்மையுளின்மைபிறிதின்
மை,யின்மையாவையாதுலகு. ௧
அறிவிலானெஞ்சுவந்தீதல்பிறிதியாது
மில்லைபெறுவான்றவம். ௨

அறிவிலார்தாந்தம்மைப்பீழிக்கும்பீழை
செறுவார்க்குஞ்செய்தலரிது. ௩
வெண்மையெனப்படுவதியாதெனினொண்
மை,யுடையம்யாமென்னுஞ்செருக்கு. ௪
கல்லாதமேற்கொண்டொழுகல்கசடற
வல்லதூஉமையந்தரும். ௫
அற்றமறைத்தலோபுல்லறிவுதம்வயிற்

குற்றமறையாவழி. ௬
அருமறைசோருமறிவிலான்செய்யும்
பெருமிறைதானேதனக்கு. ௭
ஏவவுஞ்செய்கலான்றான்றேறானவ்வுயிர்
போஒமளவுமோர்நோய். ௮
காணாதாற்காட்டுவான்றான்காணான்காணா
தான், கண்டானாந்தான்கண்டவாறு. ௯
உலகத்தாருண்டென்பதில்லென்பான்
வையத், தலகையாவைக்கப்படும். ௰

௮௫ ஆறும்.

௮௬ அதிகாரம் இகல்.

இகலென்பவெல்லாவுயிர்க்கும் பகலென்
னும், பண்பின்மைபாரிக்குநோய். ௧
பகல்கருதிப்பற்றாசெயினுமிகல்கருதி
யின்னாசெய்யாமைதலை. ௨
இகலென்னுமெவ்வநோய்நீக்கிற்றவலில்
லாத், தாவில்விளக்கந்தரும். ௩
இன்பத்துளின்பம்பயக்குமிகலென்னுந்
துன்பத்துட்டுன்பங்கெடின். ௪

இகலெதிர்சாய்ந்தொழுகவல்லாரையாரே
மிகலூக்குந்தன்மையவர். ௫
இகலின்மிகலினிதென்பவன்வாழ்க்கை
தவலுங்கெடலுநணித்து. ௬
மிகன்மேவுமெய்ப்பொருள்காணா ரிகன்
மேவு, மின்னாவறிவினவர். ௭
இகலிற்கெதிர்சாய்தலாக்கமதனை
மிகலூக்கினூக்குமாங்கேடு. ௮
இகல்காணானாக்கம்வருங்காலதனை
மிகல்காணுங்கேடுதரற்கு. ௯

இகலானாமின்னாதவெல்லாநகலானா
நன்னயமென்னுஞ்செருக்கு. ௰

௮௭ம். அதி. பகைமாட்சி. ௮௭

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன்மேகபகை. ௧
அன்பிலனான்ற துணையிலன்றான்றுவ்வா
னென்பரியுமேதிலான்றுப்பு. ௨

அஞ்சுமறிவிலனமைவிலனீகலான்
றஞ்சமெளியன்பகைக்கு. ௩
நீங்கான்வெகுளிநிறையிலனெஞ்ஞான்று
ம்யாங்கணும்யார்க்குமெளிது. ௪
வழிநோக்கான்வாய்ப்பனசெய்யான்பழி
நோக்கான்பண்பிலன்பற்றார்க்கினிது. ௫
காணாச்சினத்தான்கழிபெருங்காமத்தான்
பேணாமைபேணப்படும். ௬
கொடுத்துங்கொளல்வேண்டு மன்றவடுத்
திருந்துமாணாதசெய்வான்பகை. ௭
குணனிலனாய்க்குற்றம்பலவாயின்மாற்றா
ர்க்கினனிலனாமேமாப்புடைத்து. ௮
செறுவார்க்குச்சேணிகவாவின்பமறிவிலா
வஞ்சும்பகைவர்ப்பெறின் ௯
கல்லான்வெகுளுஞ்சிறுபொருளெஞ்ஞா
ன்றுமொல்லானையொல்லாதொளி.

௮௮ அஅம். அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற் பாற்றன்று. ௧
வில்லேருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்
க, சொல்லேருழவர் பகை. ௨
ஏமுற்றவரினு மேழைதமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். ௩
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்பு
டையாளன். றகைமைக்கட் டங்கிற்றுலகு.
தன்றுணையின் றாற்பகையிரண்டாற் றானொ
ருவ, னின்றுணையாக் கொள்கவற்றினொன்
று. ௫
தேறினுந் தேறாவிடினு மழிவின்கட்
டேறான் பகாஅன் விடல். ௬
நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. ௭
வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. ௮
இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைக்கொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. ௯
உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்க லாதார். ௰

நிழனீருமின்னாதவின்னாதமர்நீரு
மின்னாவாமின்னாசெயின். க

வாள்போல்பகைவரையஞ்சற்கவஞ்சுக
கேள்போல்பகைவர்தொடர்பு. உ

உட்பகையஞ்சித்தற்காக்கவுலைவிடத்து
மட்பகையின்மாணத்தெறும். ௩

மனமாணாவுட்பகைதோன்றினினமாணா
வேதம்பலவுந்தரும். ௪

உறன்முறையானுட்பகைதோன்றினிறன்
முறையானேதம்பலவுந்தரும். ரு

ஒன்றாமையொன்றியார்கட்படினெஞ்ஞா
ன்றும், பொன்றாமையொன்றலரிது. ௬

செப்பின் புணர்ச்சிபோற்கூடினுங்கூடா
தே, யுட்பகையுற்றகுடி. எ

அரம்பொருதபொன்போலத் தேயுமுர
ம்பொரு, துட்பகையுற்றகுடி. அ

எட்பகவன்னசிறுமைத்தேயாயினு
முட்பகையுள்ளதாங்கேடு. ௯

உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கைகுடங்கருட்
பாம்போடுடனுறைந்தற்று. ௰

ஆற்றுவாராற்றலிகழாமைபோற்றுவார்
போற்றலுளெல்லாந்தலை. ௧
பெரியாரைப்பேணாதொழுகிற்பெரியாரா
ற்,பேராவிடும்பைதரும். ௨
கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்கவடல்
வேண்டி,னாற்றுபவர்கணிழுக்கு. ௩
கூற்றத்தைக்கையால் விளித்தற்றா லாற்று
வார்க்,காற்றாதாரின்னாசெயல். ௪
யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகார்வெந்

துப்பின்,வேந்துசெறப்பட்டவர். ௫
எரியாற்சுடப்படினுமுய்வுண்டாமுய்யா

ர்,பெரியார்ப்பிழைத்தொழுகுவார். ௬
வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொரு
ளுமென்னாந், தகைமாண்ட தக்கார்செறி
ன். ௭

குன்றன்னார்குன்றமதிப்பிற்குடியொடு
நின்றன்னார்மாய்வர்நிலத்து. அ
ஏந்தியகொள்கையார்சீறினிடைமுரிந்து
வேந்தனும்வேந்துகெடும். கூ

இறந்தமைந்தசார்புடையராயினுமுய்யா
ர்,சிறந்தமைந்தசீரார்செறின். ௰

ஆக கூ௱.

கூகம். அதி. பெண்வழிச்சேறல். கூக

மனைவிழைவார் மாண்பயனெய்தார் வினை
விழைவார்,வேண்டாப்பொருளுமது. க
பேணாதுபெண்விழைவா னாக்கம் பெரிய
தோர்,நாணாகநாணுத்தரும். உ
இல்லாள்கட்டாழ்ந்தவியல்பின்மையெஞ்
ஞான்று,நல்லாருணாணுத்தரும். ௩
மனையாளையஞ்சுமறுமையிலாளன்
வினையாண்மைவீறெய்தலின்று. ௪
இல்லாளையஞ்சுவா னஞ்சுமற்றெஞ்ஞான்
று,நல்லார்க்குநல்லசெயல். ரு
இமையாரின்வாழினும் பாடிலரேயில்லா

ளமையார்தோளஞ்சுபவர். ௬

பெண்ணேவல்செய்தொழுகுமாண்மையி
னாணுடைப்,பெண்ணேபெருமையுடைத்
து. ௭

நட்டார்குறைமுடியார்நன்றாற்றார்நன்னு
தலாட்,பெட்டாங்கொழுகுபவர். ௮

அறவினையுமான்ற பொருளும்பிறவினையு
ம்,பெண்ணேவல்செய்வார்கணில். ௯

எண்சேர்ந்தநெஞ்சத்திடனுடையார்க்கெ
ஞ்ஞான்றும், பெண்சேர்ந்தாம் பேதை
மையில். ௰

௯௰௨. ௯௰௨ம். அதி. வரைவின்மகளிர்.

அன்பின்விழையார்பொருள்விழையுமாய்
தொடியா,ரின்சொலிழுக்குத்தரும். ௧

பயன்றூக்கிப்பண்புரைக்கும் பண்பின்ம
களிர்,நயன்றூக்கிநள்ளாவிடல். ௨

பொருட்பெண்டிர்பொய்ம்மைமுயக்கமி
ருட்டறையி,லேதில்பிணந்தழீஇயற்று. ௩
பொருட்பொருளார்புன்னலந் தோயாரரு
ட்பொரு,ளாயுமறிவினவர். ௪
பொதுநலத்தார்புன்னலந்தோயார்மதிந
லத்தின்,மாண்டவறிவினவர். ௫
தந்நலம்பாரிப்பார் தோயார்தகைசெருக்
கிப்,புன்னலம்பாரிப்பார்தோள். ௬
நிறைநெஞ்சமில்லவர் தோய்வர்பிறநெஞ்
சிற்,பேணிப்புணர்பவர்தோள். ௭
ஆயுமறிவினரல்லார்க்கணங்கென்ப
மாயமகளிர்முயக்கு. ௮
வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள்பு
ரையிலாப்,பூரியர்களாழுமளறு. ௯
இருமனப்பெண்டிருங்கள்ளுங்கவறுந்
திருநீக்கப்பட்டார்தொடர்பு. ௰

௯௩ம். அதி. கள்ளுண்ணாமை.

உட்கப்படாஅ ரொளியிழப்பரெஞ்ஞான்
றுங், கட்காதல்கொண்டொழுகுவார். ௧

உண்ணற்க கள்ளையுணி லுண்கசான்றோரா
னெண்ணப்படவேண்டாதார். ௨

ஈன்றாண்முகத்தேயு மின்னாதாலென்மற்
றுச், சான்றோர்முகத்துக்களி. ௩

நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங்க
ள்ளென்னும், பேணாப்பெருங்குற்றத்தா
ர்க்கு. ௪

கையறியாமையுடைத்தே பொருள்கொடு
த்து, மெய்யறியாமைகொளல். ௫

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லரெஞ்ஞா
ன்று, நஞ்சுண்பார்கள்ளுண்பவர். ௬

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவரெஞ்ஞா
ன்றுங், கள்ளொற்றிக்கண்சாய்பவர். ௭

களித்தறியேனென்பது கைவிடுகநெஞ்சத்
தொளித்ததூஉமாங்கேமிகும். ௮

களித்தானைக்காரணங்காட்டுதல்கீழ்நீர்க்

குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. ௯
கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா, லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. ௰

௯௨ ௯௪ம் அதி. சூது.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந், தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. க
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ, னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.
உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம், போஒய்ப் புறமே படும். ௩
சிறுமைபல செய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ௪
கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ௫
அகடாரா ரல்லலுழப்பர் சூதென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். ௬
பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். ௭
பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற்கொளீஇ

யருள்கெடுத்,தல்லலுழப்பிக்குஞ்சூது. அ
உடைசெல்வமூணொளி கல்வியென் றைந்
து,மடையாவாமாயங்கொளின். ௯
இழத்தொறூஉங்காத லிக்குஞ்சூதேபோ
ற்றுன்பு,முழத்தொறூஉங்காதற்றுயிர். ௰

௯௫ம். அதி. மருந்து. ௯௫

மிகினுங்குறையினு நோய்செய்யுநூலோ
ர்,வளிமுதலாவெண்ணியமூன்று. க
மருந்தெனவேண்டாவாம்யாக்கைக்கருந்
தியது,தற்றதுபோற்றியுணின். ௨
அற்றாலளவறிந்துண்கவஃதுடம்பு
பெற்றானெடிதுய்க்குமாறு. ௩
அற்றதறிந்துகடைப்பிடித்துமாறல்ல
துய்க்கதுவரப்பசித்து. ௪
மாறுபாடில்லாதவுண்டிமறுத்துண்ணி
னூறுபாடில்லையுயிர்க்கு. ௫
இழிவறிந்துண்பான்கணின்பம்போனிற்
குங்,கழிபேரிரையான்கணோய். ௬
தீயளவன்றித்தெரியான்பெரிதுண்ணி
னோயளவின்றிப்படும். ௭

நோய்நாடிநோய்முத னாடிய துதணிக்கு
ம்வாய்நாடிவாய்ப்பச்செயல். ௮
உற்றானளவும்பிணியளவுங்காலமுங்
கற்றான்கருதிச்செயல். ௯
உற்றவன்றீர்ப்பான் மருந்துழைச்செல்
வானென்றப்பானாற்கூற்றேமருந்து. ௰

அங்கவியன்முற்றிற்றுமுற்றம்.

[illegible] ௯௬ம். அதி. ஒழிபியல்.

குடிமை.

இற்பிறந்தார்க்கணல்லதில்லையியல்பாக
ச், செப்பமுநாணுமொருங்கு. ௧
ஒழுக்கமும்வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
மிழுக்கார்குடிப்பிறந்தார். ௨
நகையீகையின்சொலிகழாமைநான்கும்
வகையென்பவாய்மைக்குடிக்கு. ௩
அடுக்கியகோடி பெறினுங்குடிப்பிறந்தா
ர், குன்றுவசெய்தலிலர். ௪
வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்பழங்கு
டி, பண்பிற்றலைப்பிரிதலின்று. ௫
சலம்பற்றிச்சால்பிலசெய்யார்மாசற்ற
குலம்பற்றிவாழ்துமென்பார். ௬

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம்வி
சும்பின்மதிக்கண்மறுப்போலுயர்ந்து.
நலத்தின்கணாரின்மைதோன்றினவனைக்
குலத்தின்கணையப்படும். ௮
நிலத்திற்கிடந்தமைகால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற்பிறந்தார்வாய்ச்சொல். ௯
நலம்வேண்டினாணுடைமை வேண்டுங்கு
லம்வேண்டின், வேண்டுகயார்க்கும்பணி
வு. ௰

௯௭ம். அதி. மானம். ௯௭

இன்றியமையாச்சிறப்பினவாயினுங்
குன்றவருபவிடல். ௧
சீரினுஞ்சீரல்லசெய்யாரேசீரொடு
பேராண்மைவேண்டுபவர். ௨
பெருக்கத்துவேண்டும் பணிதல்சிறிய
சுருக்கத்துவேண்டுமுயர்வு. ௩
தலையினிழிந்தமயிரனையர்மாந்தர்
நிலையினிழிந்தக்கடை. ௪
குன்றினனையாருங்குன்றுவர்குன்றுவ
குன்றியனையசெயின். ௫

புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற் றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. ௬

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே, கெட்டா னெனப்படுத னன்று. ௭

மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து. ௮

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னா ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின். ௯

இளிவரின் வாழாத மானமுடையா ரொளிதொழு தேத்து முலகு. ௰

௯௮ ௯௮ம். அதி. பெருமை.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற், கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். ௧

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமை யான். ௨

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங், கீழல்லார் கீழல் லவர். ௩

ஒருமைமகளிரேபோலப்பெருமையுந்
தன்னைத்தான்கொண்டொழுகினுண்டு. ௪
பெருமையுடையவராற்றுவாராற்றி
னருமையுடையசெயல். ௫
சிறியாருணர்ச்சியுளில்லைப்பெரியாரைப்
பேணிக்கொள்வேமென்னுநோக்கு. ௬
இறப்பேபுரிந்ததொழிற்றாஞ்சிறப்புந்தா
ன், சீரல்லவர்கட்படின். ௭
பணியுமாமென்றும்பெருமைசிறுமை
யணியுமாந்தன்னைவியந்து. ௮
பெருமைபெருமிதமின்மைசிறுமை
பெருமிதமூர்ந்துவிடல். ௯
அற்றமறைக்கும்பெருமைசிறுமைதான்
குற்றமேகூறிவிடும். ௰

௯௯ம். அதி. சான்றாண்மை. ௯௯

கடனென்பநல்லவையெல்லாங்கடனறிந்
து, சான்றாண்மைமேற்கொள்பவர்க்கு. ௧
குணநலஞ்சான்றோர்நலனேபிறநல
மெந்நலத்துள்ளதூஉமன்று. ௨

அன்புநாணொப்புரவு கண்ணோட்டம்வாய்
மையொ, டைந்துசால் பூன்றியதூண். ௩

கொல்லாநலத்தது நோன்மைபிறர்தீமை
சொல்லாநலத்தது சால்பு. ௪

ஆற்றுவாராற்றல்பணிதலதுசான்றோர்
மாற்றாரைமாற்றும்படை. ௫

சால்பிற்குக்கட்டளையாதெனிற்றோல்வி
துலையல்லார்கண்ணுங்கொளல். ௬
இன்னாசெய்தார்க்கு மினியவேசெய்யாக்
கா, லென்னபயத்ததோசால்பு. ௭
இன்மையொருவற் கிளிவன்றுசால்பென்
னுந், திண்மையுண்டாகப்பெறின். ௮

ஊழிபெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றா
ண்மைக், காழியெனப்படுவார். ௯

சான்றவர்சான்றாண்மைகுன்றினி ருநிலந்
தாங்காதுமன்னோபொறை.

௱ ௱ம்: அதி- பண்புடைமை.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மா
ட்டும், பண்புடைமையென்னும் வழக்கு.
அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்வி
ரண்டும், பண்புடைமையென்னும் வழக்
கு. ௨
உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால்வெ
றுத்தக்க, பண்பொத்த லொப்பதாமொ
ப்பு. ௩
நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபாராட்டு முலகு. ௪
நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ௫
பண்புடையார்ப் பட்டுண் டுலக மதுவின்றே
ல், மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬
அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போ
ல்வர், மக்கட்பண் பில்லாதவர். ௭
நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றாராதல்கடை. அ

நகல்வல்லரல்லார்க்குமாயிருஞாலம்
பகலும்பாற்பட்டன்றிருள். ௯

பண்பிலான் பெற்றபெருஞ்செல்வ நன்
பால், கலந்தீமையாற்றிரிந்தற்று. ௰

௱கம். அதி. நன்றியில்செல்வம். ௱க

வைத்தான்வாய்சான்ற பெரும்பொரு
ளஃதுண்ணான், செத்தான்செயக்கிடந்ததி
ல்.

பொருளானாமெல்லாமென்றீயா திவறு
மருளானாமாணாப்பிறப்பு. உ
ஈட்டமிவறியிசைவேண்டாவாடவர்
தோற்றநிலக்குப்பொறை. ௩
எச்சமென்றென்னெண்ணுங் கொல்லோ
வொருவரா, னச்சப்படாஅதவன். ௪
கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்க
டுக்கிய, கோடியுண்டாயினுமில். ௫
ஏதம்பெருஞ்செல்வந்தான்றுவ்வான்றக்
கார்க்கொன், றீதலியல்பிலாதான். ௬
அற்றார்க்கொன்றாற்றாதான்செல்வமிகநல
ம், பெற்றாடமியண்மூத்தற்று. ௭
நச்சப்படாதவன்செல்வநடுவூரு
ணச்சுமரம்பழுத்தற்று. ௮
அன்பொரீஇத்தற் செற்றறநோக்காதீட்
டிய, வொண்பொருள்கொள்வார்பிறர். ௯
சீருடைச்செல்வர்சிறுதுனிமாரி
வறங்கூர்ந்தனையதுடைத்து. ௰

௱௨. அதிகாரம். நாணுடைமை.

கருமத்தா ணாணுத னாணுந் திருநுத
னல்லவர் நாணுப் பிற. ௧

ஊணுடையெச்ச முயிர்க்கெல்லாம்வேற
ல்ல, நாணுடைமைமாந்தர்சிறப்பு. ௨

ஊனைக்குறித்தவுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மைகுறித்தது சால்பு. ௩

அணியன்றோ நாணுடைமைசான்றோர்க்க
ஃதின்றேற், பிணியன்றோபீடுநடை. ௪

பிறர்பழியுந்தம்பழியுநாணுவார்நாணுக்
குறைபதியென்னுமுலகு. ௫

நாண்வேலி கொள்ளாதுமன்னோ வியன்
ஞாலம், பேணலர்மேலாயவர். ௬

நாணாலுயிரைத் துறப்பருயிர்ப்பொருட்
டா, ணுண்டுறவார்நாணாள்பவர். ௭

பிறர்நாணத்தக்கதுதானாணானாயி
னறநாணத்தக்கதுடைத்து. ௮

குலஞ்சுடுங்கொள்கைபிழைப்பினலஞ்சுடு
நாணின்மைநின்றக்கடை. ௯

நாணகத்தில்லாரியக்கமரப்பாவை
நாணாலுயிர்மருட்டியற்று. ௰

௱௩ம. அதி. குடிசெயல்வகை. ௱௩

கருமஞ்செயவொருவன் கைதூவேனென்
னும், பெருமையிற்பீடுடையதில். ௧

ஆள்வினையுமான்றவறிவுமெனவிரண்டி
னீள்வினையானீளுங்குடி. ௨

குடிசெய்வலென்னுமொருவற்குத்தெய்
வ, மடிதற்றுத்தான்முந்துறும். ௩

சூழாமற்றானே முடிவெய்துந் தங்குடி
யைத், தாழாதுஞற்றுபவர்க்கு. ௪

குற்றமிலனாய்க்குடிசெய்துவாழ்வானைச்
சுற்றமாச்சுற்றுமுலகு. ௫

நல்லாண்மையென்பதொருவற்குத்தான்
பிறந்த, வில்லாண்மையாக்கிக்கொளல். ௬

அமரகத்துவன்கண்ணர் போலத்தமரகத்
து, மாற்றுவார்மேற்றேபொறை. ௭

குடிசெய்வார்க்கில்லைப்பருவமடிசெய்து
மானங்கருதக்கெடும். ௮

இடும்பைக்கேகொள்கலங்கொல்லோகுடு
ம்பத்தைக், குற்றமறைப்பானுடம்பு. ௯

இடுக்கண்கால்கொன்றிட வீழுமடுத்தூன்
றும், நல்லாளிலாதகுடி. ௰

௱௪ ௱௪ம். அதி. உழவு.

சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலகமதனா
லுழந்துமுழவேதலை. க
உழுவாருலகத்தார்க்காணியஃதாற்றா
தெழுவாரையெல்லாம்பொறுத்து. உ

உழுதுண்டுவாழ்வாரே வாழ்வார்மற்றெல்
லாந், தொழுதுண்டுபின்செல்பவர். ௩

பலகுடைநீழலுந்தங்குடைக்கீழ்க்காண்ப
ரலகுடைநீழலவர். ௪

இரவாரிரப்பார்க்கொன்றீவர்கரவாது
கைசெய்தூண்மாலையவர். ௫

உழவினார்கைம்மடங்கி னில்லைவிழைவதூ
உம், விட்டேமென்பார்க்குநிலை. ௬

தொடிப்புழுதிகஃசா வுணக்கிற்பிடித்தெ
ருவும், வேண்டாது சாலப்படும். ௭
ஏரினுநன்றாலெருவிடுதல்கட்டபி
னீரினுநன்றதன்காப்பு. ௮
செல்லான்கிழவனிருப்பினிலம்புலந்

தில்லாளி னூடிவிடும். ௯
இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லாணகும். ௰

௱௫ம். அதி. நல்குரவு. ௱௫

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மை
யி,னின்மையே யின்னா தது. ௧
இன்மையெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும் ௨
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகை
யாக,நல்குர வென்னு நசை. ௩
இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்
த,சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ௪
நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். ௫
நற்பொருணன் குணர்ந்து சொல்லினு ந
ல்கூர்ந்தார்,சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானு
மிறன்போல நோக்கப் படும். ௭
இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. ௮
நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. ௯

துப்புரவில்லார்துவரத்துறவாமை
ஆப்பிற்குங்காடிக்குங்கூற்று. ௰
௲௫௰.

௱௬ ௱௬ம். அதி. இரவு.

இரக்கவிரத்தக்கார்க்காணிற்கரப்பி
னவர்பழிதம்பழியன்று. ௧
இன்பமொருவற்கிரத்தலிரந்தவை
துன்பமுறாஅவரின். ௨
கரப்பிலாநெஞ்சிற்கடனறிவார்முன்னின்
றிரப்புமோரேஎருடைத்து. ௩
இரத்தலுமீதலேபோலுங்கரத்தல்
கனவிலுந்தேற்றாதார்மாட்டு. ௪
கரப்பிலார்வையகத்துண்மையாற்கண்ணின்
றிரப்பவர்மேற்கொள்வது. ௫
கரப்பிடும்பையில்லாரைக்காணினிரப்பிடு
ம்பையெல்லாமொருங்குகெடும். ௬
இகழ்ந்தெள்ளாதீவாரைக்காணின்மகிழ்ந்
துள்ளமுள்ளுளுவப்பதுடைத்து. ௭
இரப்பாரையில்லாயினீர்ங்கண்மாஞால
மரப்பாவைசென்றுவந்தற்று ௮

ஈவார்கணென்னுண்டாந்தோற்றமிரந்து
கொண்,மேவாரிலாக்கடை. ௯
இரப்பான்வெகுளாமைவேண்டுநிரப்பிடு
ம்பை,தானேயுஞ்சாலுங்கரி. ௰

௱௭ம். அதி: இரவச்சம். ௱௭

கரவாதுவந்தீயுங்கண்ணன்னார்கண்ணு
மிரவாமைகோடியுறும். ௧
இரந்துமுயிர்வாழ்தல்வேண்டிற்பரந்து
கெடுகவுலகியற்றியான். ௨
இன்மையிடும்பையிரந்துதீர்வாமென்னு
ம்,வன்மையின்வன்பாட்டதில். ௩
இடமெல்லாங்கொள்ளாத்தகைத்தேயிட
மில்லாக்,காலுமிரவொல்லாச்சால்பு. ௪
தெண்ணீரடுபுற்கையாயினுந்தாடந்த
துண்ணலினூங்கினியதில். ௫
ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினுநாவிற்
கிரவினிளிவந்ததில். ௬

இரப்பனிரப்பாரையெல்லாமிரப்பிற்
கரப்பாரிரவன்மினென்று. ௭

இரவென்னுமேமாப்பிற்றோணி கரவென்
னும்,பார்தாக்கப்பக்குவிடும். ௮

இரவுள்ளவுள்ளமுருகுங்கரவுள்ள
வுள்ளதூஉமின்றிக்கெடும். ௯

கரப்பவர்க்கியாங்கொளிக்குங்கொல்லோ
விரப்பவர்,சொல்லாடப்போஒமுயிர் ௰

௱அ ௱அம். அதி. கயமை.

மக்களேபோல்வர்கயவரவரன்ன
வொப்பாரியாங்கண்டதில். ௧

நன்றறிவாரிற்கயவர்திருவுடையர்
நெஞ்சத்தவலமிலர். ௨

தேவரனையர்கயவரவருந்தா
மேவனசெய்தொழுகலான். ௩

அகப்பட்டியாவாரைக்காணினவரின்
மிகப்பட்டுச்செம்மாக்குங்கீழ். ௪

அச்சமேகீழ்களதாசாரமெச்ச
மவாவுண்டேலுண்டாஞ்சிறிது. ௫

அறைபறையன்னர்கயவர்தாங்கேட்ட

மறைபிறர்க்குய்த் துரைக்கலான். ௬
ஈர்ங்கைவிதிரார்கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கையரல்லாதவர்க்கு. ௭
சொல்லப்பயன்படுவர் சான்றோர்கரும்பு
போற்,கொல்லப்பயன்படுங்கீழ். ௮
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற்பிறர்
மேல்,வடுக்காணவற்றாகுங்கீழ். ௯
எற்றிற்குரியர்கயவரொன்றுற்றக்கால்
விற்றற்குரியர்விரைந்து. ௰

பொருட்பான் முற்றிற்றுமுற்றும்,

௱௯ம். அதி. காமத்துப்பால். ௱௯

தகையணங்குறுத்தல்.

அணங்குகொலாய் மயில்கொல்லோகன
ங்குழை,மாதர்கொன்மாலுமென்னெஞ்சு
நோக்கினாணோக்கெதிர் நோக்குதாக்கண
ங்கு,தானைக்கொண்டன்னதுடைத்து. ௨
பண்டறியேன்கூற்றென்பதனையினியறிந்
தேன்,பெண்டகையாற்பேரமர்க்கட்டு ௩
கண்டாருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற்பெ

ண்டகைப் பேதைக் கமர்த்தன கண். ௪

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து. ௫

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்க
ஞர், செய்யல மன்னிவள் கண். ௬

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். ௭

ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு. ௮

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து. ௯

உண்டார்க ணல்லதடு நறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று. ௰

௱௰ ௱௰ம். அதி. குறிப்பறிதல்.

இருநோக்கிவளுண்கணுள்ளதொருநோக்கு, நோய்நோக்கொன் றந்நோய்மருந்து.

கண்களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற், செம்பாகமன்றுபெரிது. ௨

நோக்கினாணோக்கியிறைஞ்சினாளஃதவள் யாப்பினுளட்டியநீர். ௩

யானோக்குங்காலை நிலனோக்குநோக்காக் காற், றானோக்கிமெல்லநகும். ௪

குறிக்கொண்டு நோக்காமையல்லாலொரு கண், சிறக்கணித்தாள்போலநகும். ௫

உறாஅதவர் போற்சொலினுஞ் செறாஅர் சொ, லொல்லையுணரப்படும். ௬

செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார் போ னோக்கு, முறாஅர் போன்றுற்றார் குறிப்பு. ௭

அசையியற்குண்டாண்டோ ரேஎர்யானோ க்கப், பசையினள் பையநகும். ௮

ஏதிலார்போலப்பொது நோக்குநோக்கு தல், காதலார்கண்ணேயுள. ௯

கண்ணொடுகண்ணிணை நோக்கொக்கின்வா ய்ச்சொற்க, ளென்னபயனுமில. ௰

ஆக ௲௱.

கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியுமைம்பு
லனுமொண்டொடிகண்ணேயுள. ௧
பிணிக்குமருந்துபிறமனணியிழை
தன்னோய்க்குத்தானேமருந்து. ௨
தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலினினிது
கொறாமரைக்கண்ணானுலகு. ௩
நீங்கிற்றெறூஉங் குறுகுங்காற்றண்ணெ
ன்னுந்தீயாண்டுப்பெற்றாளிவள். ௪
வேட்டபொழுதினவையவைபோலுமே
தோட்டார்கதுப்பினாடோள். ௫
உறுதோறுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற்பே
தைக்கமிழ்தினியன்றனதோள். ௬
தம்மிலிருந்துதமதுபாத்துண்டற்றா
லம்மாவரிவைமுயக்கு. ௭
வீழுமிருவர்க்கினிதேவளியிடை
போழப்படாஅமுயக்கு. ௮
ஊடலுணர்தல்புணர்தலிவைகாமங்
கூடியார்பெற்றபயன். ௯
அறிதோறறியாமைகண்டற்றாற்காமஞ்
செறிதோறுஞ்சேயிழைமாட்டு. ௰

௱௰௨ம். அதி. நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நன்னீரைவாழியனிச்சமேநின்னினு
மென்னீரள்யாம்வீழ்பவள். ௧

மலர்காணின்மையாத்தி நெஞ்சேயிவள்க
ண்பலர்காணும்பூவொக்குமென்று. ௨

முறிமேனிமுத்தமுறுவல்வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண்வேய்த்தோளவட்கு. ௩

காணிற்குவளைகவிழ்ந்துநிலனோக்கு
மாணிழைகண்ணொவ்வேமென்று. ௪

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள்பெய்தானுசு
ப்பிற்குநல்லபடாஅபறை. ௫

மதியுமடந்தைமுகனுமறியா
பதியிற்கலங்கியமீன். ௬

அறுவாய்நிறைந்தவவிர்மதிக்குப்போல
மறுவுண்டோமாதர்முகத்து. ௭

மாதர்முகம்போலொளிவிடவல்லையேற்
காதலைவாழிமதி. ௮

மலரன்னகண்ணாண்முகமொத்தியாயிற்
பலர்காணத்தோன்றன்மதி. ௯

அனிச்சமுமன்னத்தின்றூவியுமாத
ரடிக்குநெருஞ்சிப்பழம். ௰

பாலொடுதேன்கலந் தற்றேபணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். ௧
உடம்பொடுயிரிடையென்னமற் றன்ன
மடந்தையொடெம்மிடைநட்பு. ௨

கருமணியிற்பாவாய்நீபோதாயாம்வீழுந்
திருநுதற்கில்லையிடம். ௩

வாழ்தலுயிர்க்கன்னளாயிழைசாத
லதற்கன்னணீங்குமிடத்து. ௪
உள்ளுவன்மன்யான் மறப்பின்மறப்பறி
யேனொள்ளமர்க்கண்ணாள்குணம். ௫
கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப் பிற்பருவ
ரார்நுண்ணியரெங்காதலவர். ௬
கண்ணுள்ளார்காதலவராகக்கண்ணு
மெழுதேங்கரப்பாக்கறிந்து. ௭
நெஞ்சத்தார்காதலவராகவெய்துண்
டலஞ்சுதும்வேபாக்கறிந்து. ௮

இமைப்பிற்கரப்பாக்கறிவலனைத்திற்கே
யேதிலரென்னுமிவ்வூர். ௯
உவந்துறைவருள்ளத்துளென்றுமிகந்து
றைவரேதிலரென்னுமிவ்வூர். ௰

௱௰௪. அதி. நாணுத்துறவுரைத்தல்.

காமமுழந்துவருந்தினார்க்கேம
மடலல்லதில்லைவலி. ௧
நோனாவுடம்புமுயிருமடலேறு
நாணினைநீக்கிநிறுத்து. ௨
நாணொடுநல்லாண்மைபண்டுடையேனின்
றுடையேன், காமுற்றாரேறுமடல். ௩
காமக்கடும்புனலுய்க்குமேநாணொடு
நல்லாண்மையென்னும்புணை. ௪
தொடலைக்குறுந்தொடிதந்தாண்மட
லொடு, மாலையுழக்குந்துயர். ௫
மடலூர்தல்யாமத்துமுள்ளுவேன்மன்ற
படலொல்லாபேதைக்கென்கண். ௬
கடலன்னகாமமுழந்துமடலேறாப்
பெண்ணிற்பெருந்தக்கதில். ௭

நிறையரியர்மன்னளியரென்னாதுகாம
மறையிறந்துமன்றுபடும். அ

அறிகிலாரெல்லாருமென்றேயென்காம
மறுகின்மறுகுமருண்டு. ௯
யாங்கண்ணிற்காணநகுபவறிவில்லார்
யாம்பட்டதாம்படாவாறு. ௰

௱௰௫ம். அதி. அலரறிவுறுத்தல். ௱௰௫

அலரெழவாருயிர்நிற்குமதனைப்
பலரறியார்பாக்கியத்தால். ௧
மலரன்னகண்ணாளருமையறியா
தலரெமக்கீந்ததிவ்வூர். ௨
உறாஅதோவூரறிந்தகௌவையதனைப்
பெறாஅதுபெற்றன்னநீர்த்து. ௩
கவ்வையாற்கவ்விதுகாமமதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந்தன்மையிழந்து. ௪
களித்தொறுங்கள்ளுண்டல்வேட்டற்றாற்
காமம்வெளிப்படுந்தோறுமினிது. ௫
கண்டதுமன்னுமொருநாளலர்மன்னுந்
திங்களைப்பாம்புகொண்டற்று. ௬

ஊரவர்கௌவையெருவாகவன்னைசொன்
னீராகநீளுமிந்நோய். ௭
நெய்யா லெரி நுதுப் பே மென்ற ற்றாற்
கௌவையாற்,காமநுதுப்பேமெனல். ௮
அலர்நாணவொல்வதோ வஞ்சலோம்பெ
ன்றார்,பலர்நாணநீத்தக்கடை. ௯
தாம வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வே
ண்டுங்,கௌவையெடுக்குமிவ்வூர். ௰

௲ ௱௫௰.

௱௰௬ ௱௰௬ம். அதி. பிரிவாற்றாமை.

செல்லாமையுண்டே லெனக்குரைமற்றுநி
ன்,வல்வரவுவாழ்வார்க்குரை. ௧
இன்கணுடைத்தவர்பார்வல்பிரிவஞ்சும்
புன்கணுடைத்தாற்புணர்வு. ௨
அரிதரோதேற்ற மறிவுடையார்கண்ணும்

பிரிவோரிடத்துண்மையான். ௩

அளித்தஞ்சலென்றவர் நீப்பிற் றெளிந்த
சொற்றேறியார்க்குண்டோதவறு. ௪

ஓம்பினமைந்தார்பிரிவோம்பன்மற்றவர்
நீங்கினரிதாற்புணர்வு. ௫

பிரிவுரைக்கும்வன்கண்ணராயினரிதவர்
நல்குவரென்னுநசை. ௬

துறைவன்றுறந்தமை தூற்றாகொன்முன்
கையிறையிறவாநின்றவளை. ௭

இன்னாதினனிலூர்வாழ்தலதனினு
மின்னாதினியார்ப்பிரிவு. ௮

தொடிற்சுடினல்லதுகாமநோய்போல
விடிற்சுடலாற்றுமோதீ. ௯

அரிதாற்றியல்லனோய் நீக்கிப்பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்துவாழ்வார்பலர். ௰

௱௰௭ம். அதி. படர்மெலிந்திரங்கல். ௱௰௭

மறைப்பேன்மன்யானிஃதோநோயையி
றைப்பவர்க்கூற்றுநீர்போலமிகும். ௧
கரத்தலுமாற்றேனிந்நோயைநோய்செய்
தார்க்குரைத்தலுநாணுத்தரும். ௨
காமமுநாணுமுயிர்காவாத்தூங்குமென்

னோனாவுடம்பினகத்து. ௩
காமக்கடன்மன்னுமுண்டேயதுநீந்து
மேமப்புணைமன்னுமில். ௪
துப்பினெவனாவர்மற்கொ துயர்வரவு
நட்பினுளாற்றுபவர். ௫
இன்பங்கடன்மற்றுக்காமமஃதடுங்காற்
றுன்பமதனிற்பெரிது. ௬
காமக்கடும்புனனீந்திக்கரைகாணேன்
யாமத்தும்யானேயுளேன். ௭
மன்னுயிரெல்லாந்துயிற்றியளித்திரா
வென்னல்லதில்லைதுணை. ௮
கொடியார்கொடுமையிற்றாங்கொடியவிந்
நாணெடியகழியுமிரா. ௯
உள்ளம்போன்றுள்வழிச்செல்கிற்பின்வெ
ள்ளநீர்நீந்தலமன்னோவென்கண். ௰

கண்டாங்கலுழ்வதெவன்கொலோதண்டா
நோய்தாங்காட்டயாங்கண்டது. க
தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண்பரிந்து
ணராப்,பைதலுழப்பதெவன். உ
கதுமெனத்தாநோக்கித்தாமேகலுழு
மிதுநகத்தக்கதுடைத்து. ௩

பெயலாற்றா நீருலந்தவுண்கணுயலாற்றா
வுய்விநோயென்கணிறுத்து. ௪

படலாற்றாபைதலுழக்குங்கடலாற்றாக்
காமநோய்செய்தவென்கண். ௫
ஓஒவினிதேயெமக்கிந்நோய்செய்தகண்
டாஅமிதற்பட்டது. ௬
உழந்துழந்துண்ணீரறுக விழைந்திழைந்
து,வேண்டியவர்க்கண்டகண். ௭
பேணாதுபெட்டாருளர் மன்னோமற்றவர்
க்,காணாதமைவிலகண். ௮
வாராக்காற்றுஞ்சாவரிற்றுஞ்சாவாயிடை

யாரஞருற்றனகண். ௯
மறைபெறலூரார்க்கரிதன்றாலெம்போ
லறைபறைகண்ணாரகத்து. ௰

௱௰௯ம் அதி. பசப்புறுபருவரல். ௱௰௯

நயந்தவர்க்குநல்காமைநேர்ந்தேன்பசந்
தவென்பண்பியார்க்குரைக்கோபிற. ௧
அவர்தந்தாரென்னுந்தகையாலிவர்தந்
தென்மேனிமேலூரும்பசப்பு. ௨
சாயலுநாணுமவர்கொண்டார்கைம்மாறா
நோயும்பசலையுந்தந்து. ௩
உள்ளுவன்மன்யானுரைப்பதவர்திறமாற்
கள்ளம்பிறவோபசப்பு. ௪
உவக்காணெங்காதலர்செல்வாரிவக்கா
ணென்மேனிபசப்பூர்வது. ௫
விளக்கற்றம்பார்க்குமிருளேபோற்கொ
ண்கன்முயக்கற்றம்பார்க்கும்பசப்பு. ௬
புல்லிக்கிடந்தேன்புடைபெயர்ந்தேனவ்
வளவிலள்ளிக்கொள்வற்றேபசப்பு. ௭
பசந்தாளிவளென்பதல்லாலிவளைத்
துறந்தாரவரென்பாரில். ௮

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்
தார், நன்னிலையர் ஆவரெனின். ௯
பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பி
த்தார், நல்காமை தூற்றார் எனின். ௰

௱௨௰ ஆம் அதி. தனிப்படர்மிகுதி.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றா
ரே, காமத்துக் காழில் கனி. ௧
வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வா
ர்க்கு, வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. ௨
வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுநம் என்னுஞ் செருக்கு. ௩
வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅர் எனின். ௪
நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்
பவோ, தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. ௫
ஒருதலையான் இன்னாது காமங்காப் போல

இருதலையானுமினிது. ௬
பருவரலும்பைதலுங்காணான்கொல்காம
னொருவர்கணின்றொழுகுவான். ௭
வீழ்வாரினின்சொற்பெறாஅதுலகத்து
வாழ்வாரின்வன்கணாரில். ௮
நசைஇயார்நல்காரெனினுமவர்மாட்
டிசையுமினியசெவிக்கு. ௯
உறாஅர்க்குறுநோயுரைப்பாய்கடலைச்
செறாஅஅய்வாழியநெஞ்சு. ௰

அதி ௱௨௰.

௱௨௰௧ம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல். ௱௨௰௧

உள்ளினுந்தீராப்பெருமகிழ்செய்தலாற்
கள்ளினுங்காமமினிது. ௧
எனைத்தொன்றினிதேகாண்காமந்தாம்வீ
ழ்வார், நினைப்பவருவதொன்றில். ௨
நினைப்பவர்போன்றுநினையார்கொறும்ம
ல், சினைப்பதுபோன்றுகெடும். ௩
யாமுமுளேங்கொலவர்நெஞ்சத்தெந்நெ
ஞ்சத், தோஒவுளரேயவர். ௪
தந்நெஞ்சத்தெம்மைக்கடிகொண்டார்நா

ணார்கொ,லெந்நெஞ்சத்தோவாவரல். ௫
மற்றியானென்னுளேன் மன்னோவவரோ
டியா,னுற்றநாளுள்ளவுளேன். ௬
மறப்பினெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறி
யே,னுள்ளினுமுள்ளஞ்சுடும். ௭
எனைத்து நினைப்பினுங் காயாரனைத்தன்
றோ,காதலர்செய்யுஞ்சிறப்பு. ௮
விளியுமென்னின்னுயிர்வேறல்லமென்பா
ரளியின்மையாற்றநினைந்து. ௯
விடாஅதுசென்றாரைக் கண்ணினாற்காண
ப்படாஅதிவாழிமதி. ௰

௱௨௨ ௱௨௨ம். அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்.

காதலர்தூதொடுவந்தகனவினுக்
கியாதுசெய்வேன்கொல்விருந்து. ௧
கயலுண்கண்யானிரப்பத் துஞ்சிற்கலந்தா
ர்க்,குயலுண்மைசாற்றுவேன்மன். ௨

நனவினானல்காதவரைக்கனவினாற்
காண்டலினுண்டென்னுயிர். ௩

கனவினானுண்டாகுங்காமநனவினா
னல்காரைநாடித்தரற்கு. ௪
நனவினாற்கண்டதூஉ மாங்கேகனவுந்தா
ன், கண்டபொழுதேயினிது. ௫
நனவெனவொன்றில்லையாயிற்கனவினாற்
காதலர்நீங்கலர்மன். ௬
நனவினானல்காக்கொடியார்கனவினா
லென்னெம்மைப்பீழிப்பது. ௭
துஞ்சுங்காற்றோண் மேலராகிவிழிக்குங்
கா, னெஞ்சத்தராவர்விரைந்து. ௮
நனவினானல்காரைநோவர்கனவினாற்
காதலர்க்காணாதவர். ௯
நனவினானந்நீத்தாரென்பர்கனவினாற்
காணார்கொலிவ்வூரவர். ௰

௱௨௰௩ம். அதி. பொழுதுகண்டிரங்கல்

மாலையோவல்லைமணந்தாருயிருண்ணும்
வேலைநீவாழிபொழுது. ௧
புன்கண்ணைவாழிமருண்மாலையெங்கேள்
போல், வன்கண்ணதோநின்றுணை. ௨
பனியரும்பிப்பைதல்கொண்மாலைதுனியரு
ம்பித், துன்பம்வளரவரும். ௩
காதலரில்வழிமாலைகொலைக்களத்

தேதிலர்போலவரும். ௪
காலைக்குச் செய்தநன்றென்கொ லெவன்
கொல்யான், மாலைக்குச்செய்தபகை. ௫
மாலைநோய்செய்தன்மணந்தாரகலாத
காலையறிந்ததிலேன். ௬
காலையரும்பிப்பகலெல்லாம்போதாகி
மாலைமலருமிந்நோய். ௭
அழல்போலுமாலைக்குத்தூதாகியாயன்

குழல்போலுங்கொல்லும்படை. ௮
பதிமருண்டுபைதலுழக்குமதிமருண்டு
மாலைபடர்தரும்போழ்து. ௯
பொருண்மாலையாளரை யுள்ளிமருண் மா
லை, மாயுமென்மாயாவுயிர். ௰

௱௨௪. ௱௨௪ம். அதி. நிறையழிதல்.

காமக்கணிச்சியுடைக்குநிறையென்னு
நாணுத்தாழ்வீழ்த்தகதவு. க
காமமெனவொன்றோ கண்ணின்றென்
னெஞ்சத்தை,யாமத்துமாளுந்தொழில்.
மறைப்பேன்மற்காமத்தை யானோகுறிப்
பின்றித்,தும்மல்போற்றோன்றிவிடும். ௩
நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோ

வென்காமம்,மறையிறந்துமன்றுபடும். ௪
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை

காமநோ,யுற்றாரறிவதொன்றன்று. ௫
செற்றவர்பின்சேறல் வேண்டியளித்தரோ
வெற்றென்னையுற்றதுயர். ௬
நாணெனவொன்றோ வறியலங்காமத்தா
ற்,பேணியார்பெட்பசெயின். ௭
பன்மாயக்கள்வன் பணிமொழியன்றோ
நம்,பெண்மையுடைக்கும்படை. ௮
புலப்பலெனச்சென்றேன் புல்லினேனெ
ஞ்சங்,கலத்தலுறுவதுகண்டு. ௯
நிணந்தீயிலிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்
டோ,புணர்ந்தூடிநிற்பேமெனல். ௰

வாளற்றுப்புற்கென்ற கண்ணுமவர்சென்
று,நாளொற்றித்தேய்ந்தவிரல். ௧
இலங்கிழாயின்று மறப்பினென் றோண்
மேற்,கலங்கழியுங்காரிகைநீத்து. ௨
உரனசைஇயுள்ளந் துணையாகச்சென்றார்
வரனசைஇயின்னுமுளேன். ௩
கூடியகாமம்பிரிந்தார்வரவுள்ளிக்
கோடுகொடேறுமென்னெஞ்சு. ௪
காண்கமற்கொண்கனைக்கண்ணாரக்கண்டபி
னீங்குமென்மென்றோட்பசப்பு. ௫
வருகமற்கொண்கனொருநாட்பருகுவன்
பைதனோயெல்லாங்கெட. ௬
புலப்பேன்கொல்புல்லுவேன்கொல்லோ
கலப்பேன்கொல், கண்ணன்ன கேளிர்வரி
ன். ௭
வினைகலந்துவென்றீகவேந்தன்மனைகலந்
து,மாலையயர்கம்விருந்து. ௮
ஒருநாளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்
சென்றார், வருநாள்வைத் தேங்குபவர்க்

பெறிலென்னும்பெற்றக்கா லென்னுமுறி
லென்னு,முள்ளமுடைந்துக்கக்கால். ௰

௱௨௰௮ அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்.

கரப்பினுங்கையிகந்தொல்லாநின்னுண்க
ணுரைக்கலுறுவதொன்றுண்டு ௧
கண்ணிறைந்தகாரிகைக் காம்பேர்தோட்
பேதைக்குப்,பெண்ணிறைந்த நீர்மைபெ
ரிது. ௨
மணியிற்றிகழ்தருநூல்போன்மடந்தை
யணியிற்றிகழ்வதொன்றுண்டு. ௩

முகைமொக்குளுள்ளது நாற்றம் போற்
பேதை, நகைமொக்குளுள்ளதொன்றுண்
டு. ௪
செறிதொடிசெய்திறந்தகள்ளமுறுதுயர்
தீர்க்குமருந்தொன்றுடைத்து. ௫
பெரிதாற்றிப்பெட்பக்கலத்தலரிதாற்றி
யன்பின்மைசூழ்வதுடைத்து. ௬
தண்ணந்துறைவன் றணந்தமை நம்மினு

முன்னமுணர்ந்தவளை. ௭

நெருநற்றுச்சென்றாரெங்காதலர்யாமு
மெழுநாளேமேனிபசந்து. ௮

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கியடி
நோக்கியஃதாண்டவள்செய்தது. ௯

பெண்ணினாற்பெண்மையுடைத்தென்பகண்
ணினாற்காமநோய்சொல்லியிரவு. ௰

௱உகூ. அதி. புணர்ச்சிவிதும்பல். ௱உகூ

உள்ளங்களித்தலுங்காணமகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில்காமத்திற்குண்டு. ௧

தினைத்துணையுமூடாமை வேண்டும்பனைத்
துணையுங்காமநிறையவரின். ௨

பேணாதுபெட்பவே செய்யினுங் கொண்க
னைக்காணாதமையலகண். ௩

ஊடற்கட்சென்றேன்மற் றோழியதுமறந்
து கூடற்கட்சென்றதென்னெஞ்சு. ௪

எழுதுங்காற்கோல்காணாக் கண்ணேபோற்
கொண்கன்பழிகாணேன்கண்டவிடத்து. ௫

காணுங்காற் காணேன் தவறாய காணாக்காற்
காணேன் தவறல் லவை. ௬

உய்த்தலறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்தலறிந்தென் புலந்து. ௭

இளித்தக்க இன்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. ௮

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். ௯

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினுந் தான்விதுப் புற்று. ௰

அதிகாரம். ௱௩௰. நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவர்நெஞ்சவர்க்காதல் கண்டுமெவனெஞ்
சே, நீயெமக்காகாதது. ௧

உறாஅதவர்க்கண்டகண்ணுமவரைச்
செறாஅரெனச்சேறியென்னெஞ்சு. ௨

கெட்டார்க்குநட்டாரில் லென்பதோநெஞ்
சேநீ, பெட்டாங்கவர்பின்செலல். ௩

இனியன்னநின்னொடுசூழ்வார்யார்நெஞ்சே
துனிசெய்துதுவ்வாய்காண்மற்று. ௪

பெறாஅமையஞ்சும்பெறிற்பிரிவஞ்சு
மறாஅவிடும்பைத்தென்னெஞ்சு. ௫

தனியேயிருந்துநினைத்தக்காலென்னைத்
தினியவிருந்ததென்னெஞ்சு. ௬

நாணுமறந்தேனவர்மறக்கல்லாவென்
மாணாமடநெஞ்சிற்பட்டு. ௭

எள்ளினிளிவாமென்றெண்ணியவர்திற
முள்ளுமுயிர்க்காதனெஞ்சு. ௮

துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமு
டைய, நெஞ்சந்துணையல்வழி. ௯

தஞ்சந்தமரல்லரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந்தமரல்வழி. ௰

அ - ௲௩௱.

புல்லாதிராஅப்புலத்தையவருறு
மல்லனோய்காணகஞ்சிறிது. ௧

உப்பமைந்தற்றாற்புலவியதுசிறிது
மிக்கற்றானீளவிடல் ௨

அலந்தாரையல்லனோய்செய்தற்றாற்றம்மைப்
புலந்தாரைப்புல்லாவிடல். ௩

ஊடியவரையுணராமைவாடிய
வள்ளிமுதலரிந்தற்று. ௪

நலத்தகைநல்லவர்க்கேஎர்புலத்தகை
பூவன்னகண்ணாரகத்து. ௫

துனியும்புலவியுமில்லாயிற்காமம்

கனியுங் கருக்காயு மற்று. ௬

ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது நீடுவ தன்றுகொ லென்று. ௭

நோதலெவன் மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங் காதலரில்லா வழி. ௮

நீரு நிழல தினிதே புலவியும் வீழுநர் கண்ணே யினிது. ௯

ஊடலுணங்க விடுவாரொ டென்னெஞ்சங் கூடுவேமென்ப தவா. ௰

௱௩௰௨ அதி. புலவி நுணுக்கம்.

பெண்ணிய லாரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. ௧

ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. ௨

கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக் காட்டிய சூடினீ ரென்று. ௩

யாரினுங் காதலமென்றேனா வூடினாள் யாரினும் யாரினு மென்று. ௪

இம்மைப்பிறப்பிற்பிரியலமென்றேனாக்
கண்ணிறைநீர்கொண்டனள். ௫
உள்ளினேனென்றேன்மற் றென்மறந்தீரெ
ன்றென்னைப்புல்லாள்புலத்தக்கனள். ௬
வழுத்தினாடும்மினேனாகவழித்தழுதாள்
யாருள்ளித்தும்மினீரென்று. ௭
தும்முச்செறுப்பவழுதாணுமருள்ள
லெம்மைமறைத்திரோவென்று. ௮
தன்னையுணர்த்தினுங்காயும்பிறர்க்குநீ
ரிந்நீரராகுதிரென்று. ௯
நினைத்திருந்துநோக்கினுங் காயுமனைத்து
நீர்யாருள்ளிநோக்கினீரென்று. ௰

௱௩௰௩. அதி. ஊடலுவகை. ௱௩௰௩

இல்லைதவறவர்க்காயினுமூடுதல்
வல்லதவரளிக்குமாறு. ௧
ஊடலிற்றோன்றுஞ்சிறுதுனிநல்லளி
வாடினும்பாடுபெறும். ௨
புலத்தலிற்புத்தேணாடுண்டோநிலத்தொடு

நீரியைந்தன்னாரகத்து. ௩

புல்லிவிடாஅப்புலவியுட்டோன்றுமென்
னுள்ளமுடைக்கும்படை. ௪

தவறிலராயினுந்தாம்வீழ்வார்மென்றோ
ளகறலினாங்கொன்றுடைத்து. ௫

உணலினுமுண்டதறலினிதுகாமம்
புணர்தலினூடலினிது. ௬

ஊடலிற்றோற்றவர்வென்றாரதுமன்னுங்
கூடலிற்காணப்படும். ௭

ஊடிப்பெறுகுவங்கொல்லோநுதல்வெயர்
ப்பக்கூடலிற்றோன்றியவுப்பு. ௮

ஊடுகமன்னோவொளியிழையாமிரப்ப
நீடுகமன்னோவிரா. ௯

ஊடுதல்காமத்திற்கின்பமதற்கின்பங்
கூடிமுயங்கப்பெறின். ௰

ஆக ௲௩௱௩௰,

தெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவநாயனார்
அருளிச்செய்த
திருக்குறள்

மூலபாடமுற்றிற்றுமுற்றும்.

ஆக திருவள்ளுவர்குறளதிகாரம் -

௱௩௰௩ - ௩ - இயல் - ௰௩ - ௩ -

கூடியகுறள் - ௲௩௱௩௰.

ஆணைக்
கெவுணிக்
கடுத்தசுப்பிர
மணியர்கோவில
ண்டைவெங்கட்டரா
யர்தெருவில்பதின்மூன்றா
நெம்பருடையவீட்டில்நீதிசாரவி
ளக்கவச்சுக்கூடத்தில் தமிழ்ப்புத்த
கங்களுந்தெலுங்குபுத்தகங்க
ளும் வேண்டியவர்கள் கிர
யங்கொடுத்துவாங்கிக்
கொள்ளலாம்.